

**Калейдоскоп жартів:
Дотепи, анекдоти, кумедні історії**

Тупайло Михайло

Упорядкування і переклад з англійської, французької та німецької *Тупайло Михайла
Володимировича*

Київ, Видавництво художньої літератури "Дніпро". 252601,
Київ-МСП, вул. Володимирська, 42.

*Художник Р. П. Сахалтуєв
Художній редактор А. І. Клименко
Технічний редактор О. М. Грищенко
Коректор Н. І. Забаштанська
У поряд, та пер. з англ., нім. та фр. М. Тупайло;*

ISBN 5-308-00896-5

Книжка містить жарти, дотепи, анекдоти, кумедні історії, дібрані з різних збірок іноземного гумору.

1991

Скупий лицар

Молодий Ангус провів вечір зі своєю дівчиною. Повернувся додому пізно, однак батько ще не спав. Сидів хмарою за столом, а побачивши сина, осудливо покивав головою:

— Знову швендяв зі своєю дівкою?

— Еге, тату. А чому ви такі похнюплені?

— Я отак собі прикидав , скільки коштував цей вечір.

— Не більше півкрони, тату.

— Ну, це ще не такі витрати.

— Це все, що в неї було,- - відказав кавалер.

Позичений долар

— Пат, ось твій долар, що я в тебе позичав на тому тижні.

— Щоб ти здоровий був, Майку! Я ж про нього геть забула.

— Та ну! Чом же ти мені про це не сказала раніше?

"Перший клас"

— Ти вже бачив нову дівчину Мактевіша?

— Не бачив. Але він мені казав, що "перший клас" і що ввечері, відвозячи її в таксі додому, ледве міг стежити за лічильником.

Гроші в дурня

Він. Гроші в дурня
довго не
затримуються.

Вона. Скільки в тебе
ще лишилося?

Дорога додому

— Ти вчора проводжав
оту крихітку з кіно додому?

— Еге ж.

— Далеко вона мешкає від кінотеатру?

— Так собі, три кіоски з газованою водою і одна кондитерська.

Для коханої нічого не жаль

Спекотним літнім вечором Фергюсон їхав з дівчиною через парк. Їхали повз
рундук, де продавали смажені кукурудзяні зерна.

— Як гарно пахне кукурудза! — сказала дівчина.

— Стривай,— розщедрився кавалер,— зараз я під'їду ближче, і ти зможеш досхочу
нанюхатися.

Несподіванка

— Скажіть, фройляйн, вийшли б ви за обмежену, але багату людину?

— Дайте подумати... ваша пропозиція для мене така несподіванка.

Постскриптум

Одна дівчина-хористка познайомила нареченого зі своєю подругою. І незабаром
об'єкт симпатії в парубка змінився. Покинута дівчина надіслала суперниці листа,

в якому написала все, що про неї думала: "Ти, безсердечна тварюко! Ти ж прекрасно знала, що я гуляла з ним півроку. Чекай, я до тебе доберуся, вилянула курку, нафарбована дурепо! Я повидираю тобі очі, вискубу коси, повибиваю зуби, обіллю тебе кислотою! Твоя щиро...

Р. С. Вибач, що писала олівцем".

Заїкувата

— Чому ти на ній не оженишся?

— Вона заїкувата.

— Жаль. І дуже?

— Ніяк не вимовить слова "так".

Оригінальна пропозиція

Ганс Мюллер надто соромливий. Щойно побачить дівчину, як зачервоніється по самі вуха. Якось він закохався і навіть вирішив одружитися. Але як запропонувати їй руку і серце? Годинами з нею прогулювався і все не міг зважитися на рішучий крок. Нарешті йому спало на думку: він повів дівчину на цвинтар. І там каже:

— Ми стоїмо перед родинним склепом моїх предків. Чи не хотілося б колись і вам лежати в ньому?

Роки блаженства

О т т о. Двадцять п'ять років я й моя дружина були щасливими людьми.

Ф р і ц. А потім... що сталося потім?

О т т о. Потім ми з нею зустрілися.

Океан

Вона. Ви нагадуєте мені океан. Він. Такий же свавільний, романтичний і неспокійний?

Вона. Ні, просто від вас мене нудить.

Сварка

— Чому ти посварилася з Конрадом?

— Бо він мені вчора знов освідчився в коханні.

— Що ж у тім поганого?

— Але ж позавчора я вже погодилася вийти за нього заміж!

Добалакався

Він (*сентиментально*). Я віддав би все своє майно, якби таким способом міг з вами одружитися.

Вона (*практично*). Можу вас запевнити, що, зробивши таку дурницю, ви б зі мною зроду не одружилися.

Чесність

Вона (*розчулено*). Ти ж не цілував нічиїх вуст, крім моїх?

Він. Ні. І твої найсолодші.

Скромність

Скромна дівчина ніколи не переслідує чоловіка. Навіщо пастці ганятися за мишею?

Практицизм

Амалі обурено:

— В газеті пишуть, що на Сході можна жінку обміняти на коня! Ти б цього не зробив, Отто?

— Ні в якому разі, Амалі,— протестує чоловік.— Я обміняв би тебе принаймні на автомашину.

Маленький роман

Місяць-молодик і тисяча зір сяяли в небесній блакиті. Десь далеко гавкали собаки... Нарешті він зважився:

— Коли я з тобою одружуся, люба, візьме твій тато мене в компаньйони?

— Думаю, що візьме, Егоне.

— А твоя мати купить для нас будиночок?

— Думаю, що купить, Егоне.

— А твій дідусь подарує нам авто?

— Напевне подарує, Егоне!

— І ти, люба, вийдеш за мене заміж?

— Ні, Егоне!

Про всякий випадок

Вона. Якби я загубила всі свої гроші, кохав би ти мене так само? Він. Ти що, загубила? Вона. Ні. Він. Що за запитання? Звичайно, кохав би!

Посмертне кохання

Удівець, весь у сльозах, блукає по цвинтарі.

— Ви ж казали, що ненавидите свою дружину.

— Ваша правда. Але ж відомо, коли вирвеш хворого зуба, біль стає ще нестерпніший.

Прохана

Вона. Мене просили вийти заміж безліч разів.

Він. Хто ж вас просив? Вона. Батько з матір'ю.

Освічена

Мати. Моя донька співає, грає на піаніно, малює, розуміється на ботаніці, зоології, розмовляє по-французькому, італійському — одне слово, освічена в усіх відношеннях. А ви, сер?

Майбутній зять. У разі крайньої потреби я зможу трохи куховарити і церувати шкарпетки.

Мила донька

— Чули — донька Брауна виходить заміж?

— Кому ж усміхнулося щастя?

— Браунові.

Самотня прогулянка

Мати (до своєї дев'ятнадцятирічної дочки). Отже, всю дорогу з села ти йшла сама?

Донька. Сама-самісінька.

Маленький братик. Але ж ти виходила з парасолькою, а повернулася з тростиною.

Діловий жених

— Мій тато,— хвалиться дівчина,— справжня ділова людина. Ще замолоду йому вдалося нагромадити кругленьку суму. Хочете почути, яким чином?

— Аякже,— відказує жених,— але спершу скажіть, чи зберіг він ці гроші дотепер?

Вишуканий смак

— Доро, люба, чи підеш за мене?

— Ні, але завжди захоплюватимуся твоїм вибагливим смаком.

Кошмарний сон

Д ж о р д ж. Я тобі коли-небудь снюсь, кохана?

М е й з і. Лише тоді, коли мене мучать кошмари.

Кошти на прожиток

Ч а р л з. Чому ти проти, щоб ми побралися? Хіба мого заробітку для тебе не досить?

Р о з а. Для мене цілком досить. Але на які кошти житимеш ти?

З милим в курені

— Любий, не можна жити з самої любові.

— Ще й як можна! Твій тато так тебе любить!

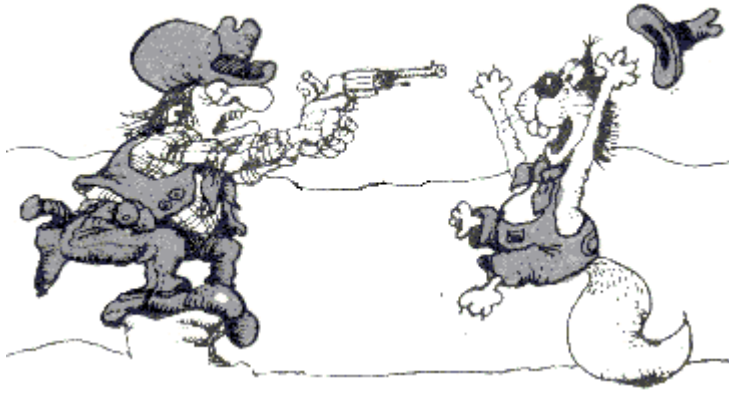
— У вас буде церковне чи домашнє вінчання?

— Це вирішить мати нареченої, сер.

— На які кошти ви збираєтесь жити?

— А в цьому я покладаюсь виключно на вас, сер.

Тітка-наречена

— Ти що, розірвав свої заручини з Мері?

— Вона сама за мене не схотіла.

— Хіба ти не розповів їй про свого багатого дядечка?

— Отож-то й воно. Тепер Мері моя тітка.

Запізнився

Розгніваний батько. Я тобі покажу, як цілувати мою дочку!

Корнеліус. Вже пізно. Я й сам умію.

Зоопарк удома

— Ні, дякую, я ліпше залишусь удома,— відмовляється чоловік піти за компанію в зоопарк.— У моєї старшої дочки кенгуряча хода, найменша не вщухає ні на хвилину, немов та сорока; у нашої куховарки характер, мов у пантери, а мене моя теща називає мавпою. Якщо вже куди піти, то щоб принаймні була якась зміна!

Не та місіс Браун

Чоловік накрутив на телефонному диску свій домашній номер.

— Алло, це місіс Браун?

— Так.

— Говорить Джек. Слухай, рибко. Ти не проти, якщо я приведу на обід двох приятелів?

— Нічого не маю проти.

— Ти чула, що я запитав? — Чула. Ти запитав, чи я не проти, якщо ти приведеш на обід двох приятелів. Звичайно, приводь.

— Пробачте, мадам,— сказав Джек і повісив трубку.— Це не та місіс Браун,— пояснив двом приятелям, що стояли поряд.

Рятуйте капелюх

Батько. Може, це вам видасться дрібницею, юначе... Але чому, витягнувши з води мого сина, ви заодно не витягли і його капелюха?

Перебірлива

У Вест-Енді — багатій частині Лондона — ходить по крамницях подружжя. Зупинилися перед вітриною з жіночими капелюшками.

— Ну ось,— каже чоловік і вказує на привабливий капелюшок.— Купи собі оцей. Тобі дуже личитиме.

Дружина похитала головою:

— Тепер такі не носять. Чоловік показує на інший:

— А як тобі подобається оцей?

— Пхе, тепер отакі усі носять,— відповідає вередуха.

Поздоровлення

— Прошу вас негайно приїхати,— дзвонить чоловік трунареві.— Моя нещасна дружина померла, і я хочу, щоб ви подбали про похорон.

— Померла?! — видихнув здивований трунар.— Хіба ж я не поховав вашу дружину позаторік?

— Ви не зрозуміли,— відказує чоловік.— Справа в тому, що я знову одружився.

— О! — каже трунар.— Від душі вас вітаю!

Теща

— Джіме,— питає Браун,— як ти називав свою тещу, коли одружився?

— Сказати чесно,— відповідає Джім,— то перший рік я звертався до неї "чуете", а вже потім ми всі стали називати її "бабуся".

Потойбічна зустріч

Схопивши нежить, тітка Ольга вже бачить себе на смертному ложі. І завжди телеграфує всім родичам. Так і цього разу. Вдарила телеграму дядькові Паулю: "Лежу при смерті приїзди". Пауль приїздить і застає тітку вже здоровою.

— Цей мій приїзд — останній,— пригрозив дядько Пауль.

Через місяць ізнов телеграма: "Лежу при смерті приїзди". Розлючений дядько телеграфує у відповідь: "Теж лежу при смерті зустрінемося на тому світі Пауль".

Цупка борода

— Що трапилося, Генрі? — питає дружина.

— Бритва,— чується з ванної кімнати сердитий голос.— Вона зовсім не голить.

— Не вигадуй! Не може бути, щоб твоя борода була цупкіша від лінолеуму, який я різала вранці.

Нічна тривога

Серед ночі мадам Маріус прокинулася і будить чоловіка:

— Чуєш? Чиїсь кроки...

— Що б воно могло бути?

— Певна, в будинок прокрався злодій. Маріусе, тобі доведеться піти й розбудити собаку.

Уважний співбесідник —

То у вас лише один син?

— Ні, є ще один.

— Ага. Хлопець чи дівчина?

Після балу в лікарню

— Чули новину?... Жак у лікарні...

— Не може бути! Вчора ввечері я бачив, як він танцював із якоюсь блондинкою.

— Отож... Його дружина це теж бачила.

Пошуки оригінального

Перед телефоном-автоматом довга черга. Та даму в будці це не обходить. Зосереджено гортає вона довідник абонентів. Один громадянин, скромно постукавши, відчиняє двері і люб'язно говорить:

— Перепрошую! Можливо, я вам зумію чимось допомогти, мадам?

— Ах, я зовсім не маю наміру дзвонити,— відказала та трохи невпевнено.— Я шукаю оригінальне ім'я для новонародженого небожа.

Заразлива хвороба

— Що з тобою, Джоне? У тебе такий змучений вигляд.

— Твоя правда. Я підхопив безсоння.

— Не кажи дурниць. Безсоння не можна підхопити. Це не заразна хвороба.

— Заразна. Якщо нею страждає твоя дитина.

Бузувір

— Що сталося в будинку Тома?

— Він побив свою дружину, і тепер по нього приїхала "швидка допомога".

Медовий місяць

Приїжджай. Знаєте ви оту леді?

Адміністратор готелю. І дуже добре. Це кінозірка. На жаль, зараз мені не відоме її прізвище.

Приїжджай. А вона часто зупиняється у вашому готелі? Адміністратор.

Досить часто. Кожного медового місяця.

Вічний боржник Після нудних умовлянь Гейзові таки вдалося вицганити у приятеля трохи грошей. Заховавши банкноти, він сказав: — Страшенно вдячний. Вельми мило з твого боку, що ти мені позичив ці кілька фунтів. Я залишусь твоїм боржником до гробової дошки.

Приятель вирячив на нього очі.

— Якого біса ти не сказав про це раніше?! — вигукнув він обурено.

Приємна подорож

Монтгомері поїхав до міста з дружиною і чотирма дітьми. Додому вирішив повернутися з шиком — на таксі. Підійшов до водія й питає:

— Скільки візьмете з нас, щоб довести до Бронксу?

— По два долари з вас і дружини,— каже той.— А з дітей не візьму нічого.

Почувши це, Монтгомері обернувся до дітей і скомандував:

— Малята, в машину і приємної вам подорожі, а ми з мамою поїдемо в метро.

"Гостинний" господар Господар. Залюбки похачував би тебе, але, на жаль, вдома немає нічого путящого. Може, їстимеш учорашній суп?

Гість. Дякую, не відмовлюсь.

Господар. Тоді завітай, будь ласка, завтра.

Нудний тип

Юнак. Здається, мені вже час іти. Тішу себе надією, що не дуже вам набрид. Д і в ч й н а. Та що ви! Мені довелося працювати помічницею в трунаря і я звикла сидіти цілу ніч з мерцями.

Діти — це втіха

— Моя дружина теж багато грала на піаніно, але з того часу, як з'явилися діти, в неї на це не вистачає часу.

— Діти велика втіха, ну признайтеся щиро.

Ляпас

Сцена у фільмі дуже напружена, і публіка сидить, затамувавши подих. Нараз герой дав героїні ляпаса.

І тут серед мертвої тиші в залі виразно пролунав дитячий голос:

— Чому вона не дасть йому здачі, як ти, мамо?

Сон космічної ери

— Мені приснилося, ніби в просторі летить блюдце. З нього злазить робот і запитує: "Хочете чаю?" Я п'ю чай. Потім робот займає своє місце на блюдці і зникає. Що б воно значило?

— Посваритеся з дружиною. Коли починають літати блюдця (і взагалі посуд) — це на сварку.

Напад

Подружжя розмовляла одне з одним про буденні справи по телефону, і раптом після вигуку "о Господи!" голос дружини ввірвався. Наляканий тишею на другому кінці дроту, чоловік викликав поліцію.

До будинку мчать п'ятнадцять поліцейських і знаходять непритомну жінку біля телефону. Коли вона прийшла до тями, то ледь спромоглася прошепотіти: — Він іще в домі. Можливо, під ліжком чи в серванті. Але все ще тут. Він кинувся просто на мене!

— Який він на вигляд? — перебив сержант поліції.

— Ну, такий... звичайний пацюк. Тільки дуже нахабний.

На балу

Він (***танцює дуже незграбно***). Дуже мило з вашого боку, що подарували мені цей танець.

Вона (***люб'язно***). Нема за що. Це ж благодійний бал.

Поцілунок

— Можна вас поцілувати, любя?

— Ой ні! Моя мати категорично проти поцілунків.

— Але ж мені хочеться поцілувати вас, а не вашу матір.

Заручена

Вона. Мені жаль тебе засмучувати, але вчора я заручилася з Ернестом.

Він (*знаючи її*). (О'кей, а як щодо наступного тижня?)

Цеглиною по голові

— Моєму чоловікові завжди таланить! Тільки вчора застрахувався проти нещасливого випадку, а сьогодні йому на голову впала цеглина!

Кулінарний експерт

— Коханий,— сказала вона,— коли ми поберемося, в нашому домі буде жінка, яка посправжньому розуміється на кулінарній справі.

— Приємна новина,— відповідає жених.— Я й не знав, що ти така досвідчена куховарка.

— Я ні,— відказує вона,— але моя мати збирається після нашого весілля оселитися з нами.

Стихійне лихо

— На обід самий лише сир?

— Еге ж. Котлети згоріли, від них зайнявся яблучний пиріг, то я мусила залити пожежу юшкою.

Вразливість

Дві жінки балакають про своїх чоловіків:

— Мій такий вразливий, мов та мімоза. Коли я, приміром, рубаю дрова, стане десь у куточку і гірко плаче, що мені доводиться виконувати таку важку роботу.

Господар слова

Квартирант. Мені дуже прикро, але на цьому тижні я не зможу вам заплатити.

Домовласник. Але й минулого тижня ви говорили те саме.

Квартирант. І хіба я не дотримав свого слова?

Танго

— Це танго, люба фройляйн, я міг би танцювати з вами хоч до ранку!

— Думаєте, що тоді навчитеся його танцювати?

Футбольний фанатик

— Я втрачаю терпець! — розходилася дружина.— Щонеділі й щосуботи ти на стадіоні, вивчив напам'ять результати всіх матчів! Та я ладна побитися об заклад, що день нашого весілля ти вже забув!

— Отакої, рибко! Це сталося тоді, коли

"Олімпія" програла "Вікторії" з сухим рахунком 0:3.

Жертва футболу

— Так, мій чоловік лежить хворий. Жертва футболу.

— Я навіть не знала, що він грає у футбол.

— Він не грає. На останньому матчі в суботу він надірвав собі горло, вітаючи свою команду.

Душа товариства

— Як поводитьься Джім у поході?

— Він один з тих, хто завжди береться за гітару, коли саме час комусь узятися за сковороду.

Підступне запитання

— Ну, Максе, подобається тобі сьогодні обід?

— Чому ти знову напрошуєшся на сварку, Йоганно?

Все в порядку

— У Майєрів завжди жахливий розгардіяш у квартирі.

— Я б цього не сказав.

—Як?! Ти ніколи у них не був?

— Заходив якось.

— І що?

— Мені здалося, що там усе в порядку. Лише коли задзвонив телефон, його ніяк не могли розшукати.

Слово не горобець

Удова. Як ви смієте освідчуватися моїй дочці, не прийшовши спочатку до мене?

Жених. А не замолодий я для вас, мадам?

Чудовий вечір

— Учора я чудово провів вечір!

— Певне, були в театрі?

— Я — ні, була моя дружина!

Гарна партія

— Ви хочете побратися з моєю дочкою? Зумієте ви взагалі утримувати сім'ю, юначе?

— Авжеж, зумію. В мене є програвач і аж п'ятдесят платівок!

Переляк

Світилися вікна їдальні, спальні й залу. Лампочки горіли в усіх кімнатах будинку.

— Господи! — сказав сусід леді, що мешкала через дорогу. — Якого біса Браун влаштував оту ілюмінацію, адже він сам у будинку. Чи, може, боїться?

— Атож, боїться, — відказала сусідка. — Річ ось у чім. Його дружина місяць була відсутня, а взавтра приїздить. Браун писав їй, що всі вечори проводить удома за читанням, а насправді вештався по всіх усядах. Отож тепер і палить безбожно електрику, щоб лічильник його не виказав.

Відрядження

— Кохана, я їду в Нью-Йорк у відрядження, — каже чоловік молодій дружині. — Пробуду днів три-чотири. Сподіваюсь, ти не дуже без мене нудьгуватимеш, але...

— Не нудьгуватиму, — рішуче відповідає дружина, — бо їду з тобою. — Я б з радістю, любя, тебе взяв. Але цього разу буде незручно. І навіщо тобі їхати? Цілісінькі дні я буду заклопотаний справами і...

— Я мушу їхати. Мені треба дещо купити з одягу.

— Але, кохана, ти ж можеш усе купити на місці, на Адамс-Стріт.

— Дякую. Це все, що мені було потрібно.

Покірна дружина

Подруга. І ти справді слухаєшся Джека? Джекова дружина. Атож. Він каже:

"Роби як хочеш, люба". І я завжди так і роблю.

Чужа рука

Чоловік. Уяви, в мене поцупили гаманець.

Дружина. Невже ти не відчув, як до тебе в кишеню лізе чужа рука?

Чоловік. Та відчув... Але я гадав, що то моя.

Кокетство

— Я вчора бачив вашу дружину. Вона так кашляла, що на неї оглядалися. Чи часом не захворіла?

— О ні! Вона вчора одягла нову сукню.

Навпаки

Ревнива дружина докоряє чоловікові:

— Варто побачити тобі вродливу жінку, як ти одразу забуваєш, що одружений.

— Навпаки,— борониться чоловік,— саме тоді я про це згадую!

Метаморфоза

Венцель питає свого друга Отто:

— Твоя ж дружина була блондинкою. Коли вона стала брюнеткою?

— Відколи посивіла.

Хутро

— Гадаєш, я носитиму це біляче хутро цілісіньке життя?

Він (*батьоро*). Чому й ні, люба? Адже білки носять.

Його дружина

Кілька років Джім Шіверлі не був у рідному містечку. Першим, кого зустрів після приїзду, виявився Білл Тінкерсон. Розбалакалися.

— Пам'ятаєш Селлі Джейн Вендерлі? — запитав Білл.

— Отака довга, як тичка, незграбна, руда, весь ніс у ластовинні?

— Еге ж, це вона.

— Звісно, пам'ятаю. Хіба таку забудеш? Її ні з ким не переплутаєш — ротяра, як верша. А чому ти запитав?

— Просто так. Я з нею одружився.

Ідеал

І в мене колись був ідеал.

Куди ж він подівся?

Я вийшла за нього заміж.

Ощадлива

— Твоя дружина ощадлива?

— Іноді. На іменинах, коли їй стукнуло сорок, вона встромила у святковий торт усього двадцять шість свічок.

Собаче життя

— Собаче життя у нас, чоловіків! — ремствував містер Аллен.

— Авжеж,— погодилася місіс Аллен.— Удень ви гарчите, а всю ніч задаєте хропака.

Сумнівна втіха

Старий фермер примушував дружину вести облік її витрат. Щотижня, перевіряючи записи, він сварився й буркотів. Якось він особливо розгнівався:

— Ну, міркуй сама. Гірчичники — п'ятдесят центів. Вирвала собі три зуби — два долари. Два з половиною долари ти витратила за один тиждень для власної втіхи. Невже ти гадаєш, що в мене грошей кури не клюють?!

Видно, що жонатий

— Видно з першого погляду, що ти, нарешті, оженився.

— Справді?

— На пальті всі ґудзики і...

— Еге ж, це перше, що зробила моя дружина,— навчила мене їх пришивати.

Гарненька служниця

Леді (*на вечірці*). Де та гарненька служниця, котра щойно розносила коктейлі?

Господиня. О, ви бажаєте щось випити? Леді. Ні, я бажаю тільки знати, де мій чоловік.

Джезебел Джонсон Місіс Міллер знайшла в кишені чоловікового пальта клаптик паперу з написом: "Джезебел Джонсон. 79999".

— Ти мене зраджуєш,— напала вона на чоловіка.— Поясни, будь ласка, хто така Джезебел Джонсон?

— Ти квапишся з висновками, люба,— відповів містер Міллер.— Джезебел Джонсон — це кличка кобили. Мені порадили поставити на неї на перегонах. А телефонний номер належить моєму маклерові.

Через два дні місіс Міллер з нетерпінням очікувала, коли чоловік повернеться ввечері додому.

— Тобі, мабуть, цікаво буде дізнатися,— почала вона зловтішне,— що вдень тобі телефонувала твоя кобила.

Якось увечері

Якось увечері старий професор з дружиною сидять перед каміном, обоє в глибокій задумі. Нараз лунає дзвінок.

— Господи! — прошепотіла дружина.— Це мій чоловік.— І пішла відчиняти двері.

— Хай йому чорт! — вилаявся професор і вистрибнув у вікно.

Образа

Юна дружина відчинила двері вся в сльозах.

— Мене образили. Мене образила твоя мати.

— Мати? — здивувався чоловік.— Адже вона за сотні миль звідси. — Ну то й що? Вранці прибув від неї лист для тебе, і я розпечатала конверт. Погляд його спохмурнів.

— Гаразд. Де ж тут образа?

— У приписці. Там сказано: "Дорога Алісо, не забудь віддати листа Джорджеві".

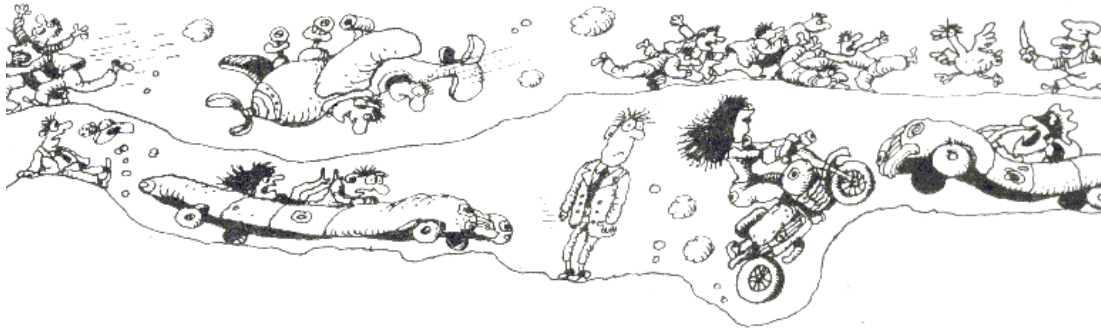
Сучасні дочки

Батько. Сьогодні приходив один юнак просити твоєї руки.

Дочка. Як? Лише один? Я ж просила чотирьох, щоб у тебе був якийсь вибір.

Невиправний

Він *(після сварки, з гіркотою в голосі)*. Ну й дурень я був, коли на тобі женився! Вона *(виходячи з кімнати, спокійно)*. Атож. І я це знала, але сподівалася, що ти порозумнішаєш.

Танцюрист

— Якби не дві речі, дорогий, ти танцював би чудово.

— Які саме, люба?

— Твої ноги.

Шерман

Хлопчик виявляв зворушливу любов до кінної статуї генерала Шермана. Щоразу, коли треба було повертатися з парку, він, хлипаючи, промовляв:

— До побачення, Шермане! Потім якось він запитав батька:

— А хто, татку, той чоловік на Шермані?

Урок моралі

— Якщо я тебе караю, то, певне, не для своєї втіхи, синку.

— Тоді для чиєї ж?

Постраждав

Малий Боббі прийшов додому весь у синцях.

— Мене побили,— пояснив на материнє запитання.

— Але за віщо?

— Бо я дав тому хлопцеві списати в мене задачі.

— Ти даєш списати, так тебе ще й б'ють?

— Так,— зітхнув Боббі.— Я всі задачі розв'язав неправильно.

Як воно почалося

Батько застав дітей у розпалі бійки.

— Річарде, хто розпочав бійку? — запитав він суворо.

— Все почалося з того, що Девід дав мені здачі.

Якби навпаки

Дружина (*дуже прив'язана до своєї дитини*). Сьогодні приходив домовласник. Я віддала йому п'ять фунтів і показала дитину.

Ч о л о в і к (*минулої ночі дитина не давала йому Спати своїм криком*). Було б краще, якби ти віддала йому дитину й показала п'ять фунтів.

По заслугі

Дівчинка. Тобі мати дає що-небудь, коли ти слухняний?

Хлопчик. Ні, вона мені дає тоді, коли я неслухняний.

Мати знає

Мати (*синові, що нишпорить по кімнаті*). Що ти там шукаєш?

Хлопчик. Нічого.

Мати. Тоді подивись у тій коробці, де цукерки.

Купівля і продаж

— Чому ти так плачеш, синку? — питає татко свого чотирирічного спадкоємця.

— Я чув, що ти збираєшся купити нового хлопчика, тож мене, напевне, продаси,— схлипуючи, пояснило дитя.

Дуже молодий

Малого Джорджа запитують про сестриноного жениха:

— Скільки йому років?

— Не знаю.

— Ну, він ще молодий?

— Так, у нього ще немає волосся.

Важко виправитися

Йде вулицею джентльмен, аж бачить: стоїть дитина й гірко плаче.

— Ну-ну,— каже чуйний джентльмен,— будь гарним хлопчиком і не плач.

— Я... я не можу бути гарним хлопчиком,— схлипує дитина.

— Але чому ні?

— Не можу...— і заливається сльозами.

— Заспокойся! — Джентльмен дістає з кишені монету.— Ось візьми. А тепер поясни, чому ти не можеш бути гарним хлопчиком?

— Бо я дівчинка.

Незнайомець

Мама та її синок проглядають сімейний альбом і натрапляють на фотографію хвацького солдата.

— Мамо, хто цей бравий вояка?

— Це ж твій тато, синку. Хлоп'я на хвилику замислюється, а потім питає:

— А хто ж тоді той товстий лисий дядько в цивільному, що живе з нами тепер?

Щербата доля

— Дядечку, чому в тебе ніс червоний?

— Це, небоже, від багатьох ударів долі.

— Ого! І всі влучили точнісінько в ніс?

Побожність

Маленька донечка (після іспиту з музики). Мамо, екзаменатор, певно, дуже побожний. Поки я грала, він раз у раз затуляв обличчя руками і шепотів: "Боже мій!"

В минулому часі

Боббі такий собі сумирний і тихий хлопчик. Та сьогодні, матері на подив, прийшов додому зі школи з підбитим оком і подертим комірцем.

— Господи! — вигукнула мати.— Що з тобою, Боббі?

— Це сусідський хлопчик,— пояснює, хлипаючи, Боббі.

— Ти бився з ним? Боббі хитнув головою.

— Мені соромно за тебе,— каже мати.— Та й сусідський хлопчик мене дивує. Мені здалося, що в нього таке симпатичне обличчя.

— Було симпатичне,— вихопився Боббі,— але тепер не дуже.

Чи смачна гусінь

У Томмі дуже довгий язичок, а батько забороняє йому розмовляти за столом. Ось і зараз — обідають, а Томмі весь час поривається щось сказати. Батько, нарешті, зглянувся на нього і лагідно запитує:

— Ну що, синку, ти хотів?

— А гусінь їдять? — питає Томмі.

— Ні,— каже батько.— Чому ти про це запитуєш?

— У твоєму салаті була гусінь, і ти її з'їв.

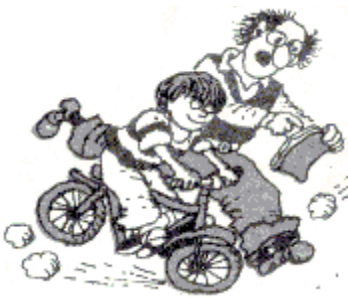
Поталанило

— Моїй сестрі здорово поталанило,— каже хлопчисько товаришеві.

— А як саме?

— Вчора вона пішла на іменини, а там грали в таку гру, що хлопці за кожний програш платили штраф — або цілуй дівчину, або купи коробку шоколаду. — І що ж твоя сестриця виграла?

— Аж тринадцять коробок шоколаду!

Дарма

— Що ти робиш, Бессі? — запитує п'ятирічну дівчинку старша сестра.

— Пишу листа своїй подружці Кітті.

— Та невже? Але ж ти не вмієш писати.

— Дарма,— відказує Бессі.— Кітті ж бо не вміє читати.

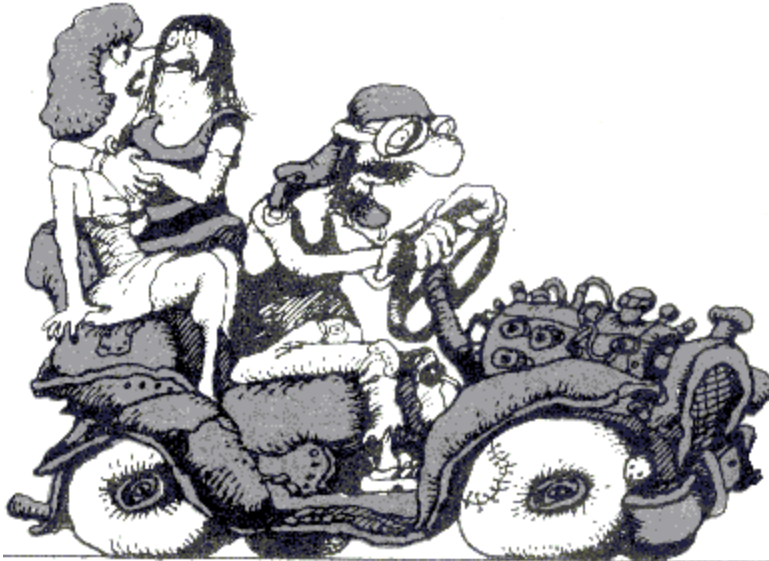
Жорстоке ставлення до тварин

Мати дає прочуханки хлопцеві, той верещить щосили. Перехожий докірливо зауважує:

— Ну, ну, мадам, годі! За що ви так немилосердно б'єте дитину?

— Бо не вчить уроки. Він осел.

— Значить, осел? Ударте його ще хоч раз, і я притягну вас до відповідальності! Я член товариства охорони тварин.

Віллі на іменинах

Малого Віллі запросили на іменини. На столі, як водиться, усього було вдосталь.

— їж ще, Віллі,— припрошує господиня.

— Спасибі, вже нікуди,— з виразом блаженства відказує хлопчик. —

Тоді,— всміхається господиня,— набери собі в кишені фруктів і печива, їстимеш дорогою.

— Спасибі,— лунає несподівана відповідь.— Я вже набрав.

Дитяча молитва

До Джейн приїхала бабуся, і мати каже доньці, вкладаючи її спати:

— Не забудь, дитино, помолитися сьогодні й за бабуся. Нехай Бог благословить її дожити до глибокої старості.

— О, вона й так достатньо стара,— відповіла Джейн.— Я краще молитимусь, щоб Господь зробив її молодою.

Хіба так граються?

На малого Віллі сумно дивитися. Підбите око, синці, подряпини, одяг брудний, порваний. Мати, побачивши свого пестунчика, аж заціпеніла. Потім із слізьми на очах почала його шпетити:

— Ой Віллі, Віллі! Скільки разів наказувала я тобі не гратися з отим бешкетним Пеком?

Віллі кинув на матір погляд, повний невимовної відрази.

— Мамо,— сказав він,— невже в мене такий вигляд, наче я з кимось грався?!

Бог знає

Перестрів пастор на вулиці дев'ятирічну дівчинку і каже:

— Я чув, Мері, що Бог послав тобі двох маленьких братиків.

— Послав,— відказує мала Мері.— І він ще знає, де роздобути грошей. Так сказав татко.

Скривдили

— Чому ти плачеш, хлопчику?

— Мама пішла на річку і втопила всіх кошенят.

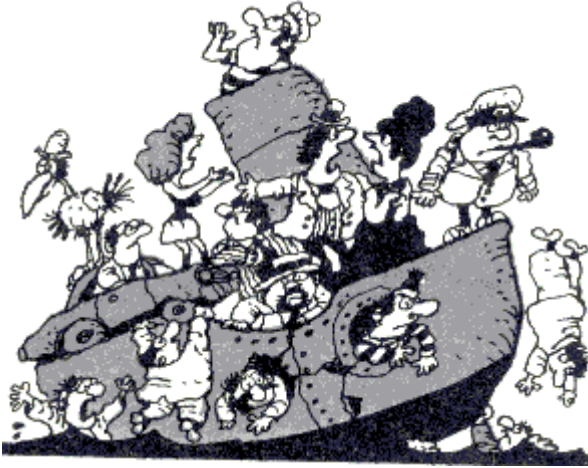
— Боже мій! Це й справді жахливо.

— Еге ж... Вона мені обіця-а-ла, що топитиму їх я.

Його і спитайте

Леді (*хлопчакові, що вудить рибу*). Що б сказав твій татко, якби побачив, що ти вудиш рибу в неділю?

Хлопчик. Не знаю. А втім, можете його самі спитати. Він вудить он там далі.

На хвилинку

Син (*увійшовши до контори*). Знаєш, тату, я забіг лише привітатися.

Тато. Запізнився, хлопчику. Допіру заходила привітатися твоя мати й забрала всі мої кишенькові гроші.

Де ж муха?

— А тепер, хлопчики й дівчатка,— сказала вчителька,— я хочу, щоб ви сиділи дуже тихо. Щоб було чути, як муха пролетить.

Хвилину панувала тиша, а потім якийсь хлоп'я не витримало:

— А де ж муха?

Викапаний портрет

Вчитель. Ти забув назвати ще одну свійську тварину. В неї шорстка щетина, вона зроду не вмивається і любить бабратися в багнюці. Ну ж бо, Томе?

Том (*широко всміхаючись*). Це я.

Повчальна історія

Вчителька (*застерігаючи учнів проти нежитю*). Мала я семилітнього братика. Якось узяв він свої новенькі саночки і став кататися по снігу. І що ж? Він підхопив запалення легенів і за три дні помер.

Хвилин декілька панує мовчанка. Потім тишу порушує голос із задньої парті:

— А кому дісталися його саночки?

Вавілонська вежа

Учитель. Що таке Вавілонська вежа? Учень. Здається, там Соломон тримав своїх п'ятсот дружин.

Латина

Т о т о. Тату, латина — мертва мова?

Батько. Атож.

Т о т о. Чому ж її досі не поховають?

Профорієнтація

— Я хочу, щоб мій Альберт вийшов зі школи повністю готовим до життя, одержав цілком сучасну і ґрунтовну освіту, включаючи латину, — каже мати.

— Звичайно, звичайно, — відповідає директор школи. — Хоча, як ви знаєте, латина — це мертва мова.

— Тим краще. Альберт якраз збирається стати трунарем.

Один одного варт

Директор сільської школи в штаті Кентуккі запитує учня:

— Скільки буде сім і сім?

— Десять! — випалює той.

— Гарзд, — каже директор, — ставлю тобі задовільно. Ти помилився всього на одиницю.

Рай

Вчителька. Джонні, тобі б хотілося потрапити до раю?

Джонні. Так, але мама наказувала, щоб я після уроків одразу йшов додому.

Одним миром мазані

— Джонні,— каже вчителька,— якщо вугілля продають по шість доларів за тонну, а ти заплатив торговцеві двадцять чотири долари, скільки тонн він тобі привезе?

— Трохи більше трьох тонн, мем,— хутко відповідає хлопець.

— Ні, Джонні, це неправильно,— каже вчителька.

— Я знаю, мем, що неправильно, але всі торговці так роблять.

Дитина в множині

— Як буде іменник "людина" в множині, Віллі? — запитує вчителька.

— Люди,— відповідає Віллі.

— А як у множині "дитина"?

— Близнята,— лунає несподівана відповідь.

Іменник

Учителька. Іменник — це назва предмета. Хто може мені навести приклад? Перший учень. Корова. Учителька. Чудово. Ще приклад. Другий учень. Ще одна корова.

Іспанські війни

Запитують школяра, скільки війн вела Іспанія в п'ятнадцятому столітті.

— Шість,— відразу відповідає він.

— Перелічи їх,— просить учитель.

— Перша, друга, третя, четверта, п'ята, шоста.

Заняття

Учитель. Роберте, чим ти зайнятий, вчишся?

Р о б е р т. Ні, сер. Слухаю вас.

Надзвичайна користь

— Яка тварина приносить людям найбільшу користь? — запитує вчитель.

— Курка, сер,— відповідає Фредді Вілсон.

— Курка? — перепитав учитель.— Чому саме курка?

— Бо ми її можемо з'їсти ще до того, як вона народиться,
а також після її смерті,— пояснив учень.

Кулька в космосі

Хлопчик. І вам геть усе видно в небі у ваш телескоп?

Астроном. Усе, хлопчику.

Хлопчик. То скажіть, будь ласка, де моя повітряна кулька, яка полетіла від мене вранці?

Наслідок експедиції

Вчитель. Отож, який наслідок експедиції на Північний полюс?

Д ж і м м і. Ніякий, хіба що географію стало важче вчити.

Марна праця

Викладач математики. Тепер ми знайшли, що X дорівнює 0.

Учень. На тобі! Стільки марудилися — і дурно!

Унаочнення

— Карлхен, звідки нам відомо, що Земля має форму кулі?

— Це видно по глобусу.

Своя арифметика

Інспектор. Припустімо, я позичив твоєму батькові в червні 100 фунтів стерлінгів, і він зобов'язався сплачувати мені щомісяця першого числа по 10 фунтів. Питається: скільки залишиться він мені винен наприкінці року? Поміркуй гарненько і відповідай.

Учениця. 100 фунтів, сер.

Інспектор. Яка ти нетямуща! Не знаєш елементарних арифметичних дій.

Учениця. Ах, сер, ви не знаєте мого батька!

Диференційований підхід

Учитель до слабого учня:

— У твоєму віці я лузав такі задачі, як горішки.

— Еге ж,— відказав учень,— але ви забуваєте, що мали іншого вчителя.

Чесність

Вчителька повчає учнів, що необхідно бути чесними. — Ну, Фредді,— каже вона,— якби ти знайшов півкрони, що б ти зробив з грошима? Залишив би в себе?

— Ні, мадам,— не роздумуючи відповів Фредді.

— Молодчага,— хвалить вихователька.— Що б ти з ними зробив?

— Купив би собі цукерок.

Вибачився

Вчитель (*до новачка*). Як тебе звать, парубче?

Новачок. Герберт Гарріс.

Вчитель. Коли розмовляєш з учителем, треба завжди казати "сер". Задля чемності.

Новачок (*вбачаючись*). Сер Герберт Гарріс.

Визначення

Вчитель. Віллі, що таке неуцтво?

Віллі. Це коли ти чого-небудь не знаєш, а про це довідається інший.

З чого пальто

Вчителька. Що одержують від вівці?

Учень. Вовну.

Вчителька. А що виготовляють із вовни?

Учень. Не знаю.

Вчителька. Ну, з чого зроблене твоє пальто?

Учень. Мені його пошили із старого батькового.

Щасливе дитинство

Одного державного діяча запросили прочитати лекцію про американізм у школі, де він колись учився.

— Коли я дивлюсь на ваші усміхнені обличчя,— почав він у звичайному ораторському дусі,— то мені пригадується моє дитинство. Ска-жіть-но, любі дівчатка і хлопчики, чому ви всі такі щасливі?

Поставивши це риторичне запитання, оратор витримав ефектну паузу і тут побачив, як із задньої парти піднеслася чиясь брудна рука.

— Що, хлопчику, ти хотів сказати?

— Ви питаєте, чому ми такі щасливі,— відповів учень,—так це тому, що коли ви ще трохи поговорите, то в нас сьогодні не буде географії.

Пам'ять

Вчитель розповідає історію відкриття Америки Колумбом і наприкінці каже:

— І все це трапилось майже п'ятсот років тому.

Один учень широко розплющив від подиву очі:

— Ого! Ну й пам'ять у вас!

Голова і ноги

Вчитель розповідає в класі про кровообіг:

— Діти, якщо я стану догори ногами, кров, як відомо, рине до голови. Обличчя мое почервоніє.

Учні погодились.

— Тепер,— провадив учитель,— виникає запитання: коли я стою на ногах, то кров до них не побіжить. Чому?

Діти на хвилину задумались, потім найменший хлопчик підніс руку:

— Це тому, сер, що ваші ноги не порожні.

Латка

Вчитель. Вікторе, ти стоїш обличчям на північ, ліворуч від тебе захід, а праворуч — схід. Що в тебе ззаду?

Віктор. Латка на штанях, месьє. Я їй казав мамі, що ви зразу побачите.

Результат

Учителька. У твого брата п'ять яблук, а ти в нього два забереш — який буде результат? Д ж о н н і. Він мене відлупцює.

Пішки навколо землі

— Як на твою думку, Джонні Грін, міг би ти обійти пішки навколо Землі?

— Ні, сер.

— А чому?

— Вчора я грав у футбол і вивихнув собі ногу.

Де Господь Бог

— Джонні,— питає вчитель недільної школи,— де, на твою думку, перебуває цього ранку Господь Бог?

— У нас у ванній кімнаті,— відповідає хлопчик.

— З чого ти взяв? — здивувався вчитель.

— Бо, коли я купався у ванні, почув, як тато каже: "Господи! Скільки ти ще там сидітимеш?"

Вища математика

Товстосум. Навіщо вчити хлопця рахувати більш ніж до ста? Щоб вести свою бухгалтерію, він найме бухгалтерів.

Вчитель. Згоден, сер. Але ж йому доведеться самому грати в гольф.

На уроці арифметики

У сільській школі молода вчителька, бажаючи навести приклад із життя, запитує селянського хлопчика:

— Скажи, Гансе, якщо ви маєте на ставку семеро качок, і троє пірнуть, скільки залишиться на поверхні?

— У нас немає качок, фройляйн.

— Гаразд. Що ж у вас є?

— Гуси, фройляйн.

— Тоді те саме запитання з гусями!

— Але, фройляйн,— відказує Ганс,— гуси ніколи не пірнають під воду.

Він знає професора

Викладач хімії демонструє властивості різних кислот.

— Уважно спостерігайте,— наказує він.— Зараз я вкину оцю монетку в два шилінги в склянку з кислотою. Чи розчиниться монета?

— Не розчиниться,— вихопився один студент.

— Ні? — перепитав професор.— Можливо, ви поясните колегам, чому вона не розчиниться?

— Тому,— була відповідь,— що якби розчинилася, ви б її туди не кидали!

Нічого страшного

Редактор усовіщає свого хлопця, який не хоче ходити до школи.

— Ти повинен учитися, — каже люблячий батько, — інакше тобі не побачити редакторського крісла, як своїх вух без дзеркала. Що б ти зробив, приміром, якби твій журнал вийшов, усіяний рясними помилками?

— В такому разі, тато, я покарав би друкаря. Щасливий татусь розчулився, бо мав гідного спадкоємця на своє місце.

Вчений син

По двох роках, проведених у коледжі, син приїхав на канікули до батьків. На обід подали двоє смажених голубів. Студент подивився на них і каже:

— Я можу довести, що тут не два голуби, а цілих три.

— Невже вас і такого навчили? — дивується батько.

— Аякже. Ось дивіться: один голуб, два голуби, а один і два — разом буде три.

— Ну й ну! — ахнув батько.— Гаразд. Мати візьме одного голуба, я з'їм другого, а третього їстимеш ти.

Все повторюється

— Пам'ятаєш, тату, ти розповідав мені, як тебе виключили з коледжу?

— Аякже, пам'ятаю.

— Я тільки думаю, тату, наскільки правдива давня приказка, що історія весь час повторюється.

Батько двох Ті дітей

Джентльмен дуже здивувався, коли на вулиці до нього привіталася симпатична молода леді. Він ніяк не міг пригадати, чи хоч раз бачив її раніше.

Леді, певно, здогадалася, що припустилася помилки, бо вибачилась і пояснила: —
Перепрошую, сер. Я було подумала, глянувши на вас, що ви батько двох моїх дітей.

І пішла далі, а джентльмен стояв як укопаний, дивлячись їй услід. Йому і на думку не спало, що вона вчителька.

Тренування

Після виклику в школу батько вирішив серйозно поговорити з сином.

— Я обіцяв подарувати тобі велосипед, якщо ти складеш екзамен. Та сьогодні мені сказали, що ти провалився. Цікаво, що ти робив цілу чверть?

— Як що? — здивувався хлопчина.— Вчився їздити на велосипеді.

Відрадна новина

— Люба, телеграма від Джорджа!

— Значить, цього разу він склав екзамен?

— Ні, але він перший у списку тих, хто провалився.

Лицемірство

Учитель. Джонні, ти знаєш, хто такий лицемір?

Джонні. Знаю. Хлопець, який іде до школи з усмішкою на обличчі.

Плавець

— Знаєте що, юначе,— радить інструктор новачкові, який ніяк не навчиться триматися на воді.— Якщо ваш корабель зазнає катастрофи, ви краще спускайтеся з ним на дно, а потім біжіть до берега. Інакше ризикуєте втопитися.

Неприступні шляхи

Священик, розповідаючи на уроці Закону Божого про Палестину, каже:

— Шляхи в горах такі круті й усяні уламками брил, що піднятися ними неможливо навіть віслюку. Через те я й не пробував.

Дебютантка

До відомого письменника прийшла леді і давай розводитися про те, що їй ох як хочеться зайнятися літературною працею. Вона прийшла тільки запитати, як їй краще почати писати.

— Зліва направо,— різко відказав письменник.

І вся премудрість

Новоспечений бізнесмен розмовляє на вечірці з гарненькою молодичкою.

— Повірите, іноді я паленію з сорому, бо не встигаю за сучасною наукою. Візьміть, приміром, електричний струм. Мушу признатися, що не маю найменшого поняття, як він працює.

Молодичка подарувала бізнесменові поблажливу посмішку.

— Це ж дуже просто! — вигукнула вона.— Ви повертаєте вимикач, і світло запалюється.

Локальне захворювання

Студент. Професоре, сьогодні я не зможу відвідати вашу лекцію.

Професор. Чому?

Студент. Бо почуваю себе недобре.

Професор. Де саме ви відчуваєте себе недобре?

Студент. На вашій лекції.

Велика зміна

— Коли вода перетворюється на лід,—сказав професор,— яку велику зміну ми тут спостерігаємо?

— У ціні, сер.

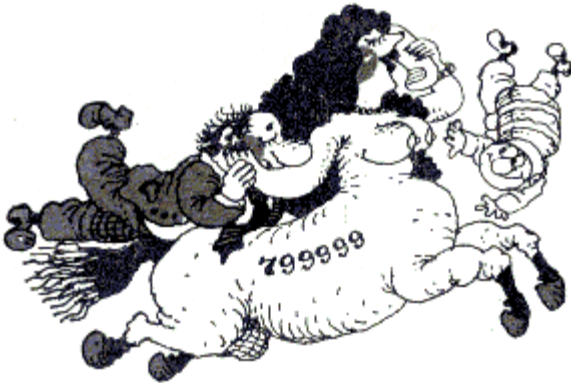
Перед екзаменом

Професор читає останню в семестрі лекцію. Особливо наголошує на тому, що всі студенти повинні найпродуктивніше використати останні дні і як слід підготуватися до екзаменів.

— Екзаменаційні картки вже в друкарки. В кого які запитання?

Запанувала мовчанка. Зненацька голос із заднього ряду:

— Як прізвище друкарки?

Слушна порада

Розмовляють двоє студентів. Перший:

— Часто бачу себе вві сні професором. Що ти мені порадиш, аби цей сон справдився?

— Менше спати.

Розбудіть самі!

Професор. ска! Студент. Ви його приспали, ви й будіть.

Молодість

Поїзд уже рушав зі станції, як останньої миті до вагона вскочив захеканий солдат.

Чоловік середнього віку, що сидів у кутку, презирливо відкопирив губу.

— Коли я мав твої роки, хлопче, і служив в армії,— сказав він,— то міг пробігти за поїздом півмилі, наздогнати його на повному ході, і дихання при цьому було в мене, як у немовляти.

— Так-так, сер,— перевів подих юнак,— але я відстав від поїзда ще на попередній станції.

Сонячні ванни

Сержант Мілберрі виявив у солдата розстебнутий гудзик.

— Сто чортів!— накинувся він.— Ви що, на пляжі, рядовий Сміт?

Страхопуд

Новобранець скаржитья сержантові:

— Ви тільки подивіться, сер, яке мені видали обмундирування: штани до колін, сорочка висить мішком, рукави закороткі. На мене, либонь, лячно глянути. — Все о'кей, хлопче,— заспокоїв його сержант.— Повний порядок. Адже солдат повинен навіювати страх самим своїм виглядом.

Кухар не винен

Генерал Вестон, бажаючи показати, що він піклується про добробут солдатів, зробив несподіваний візит до їдальні. Коли назустріч двоє чергових з великим казаном.

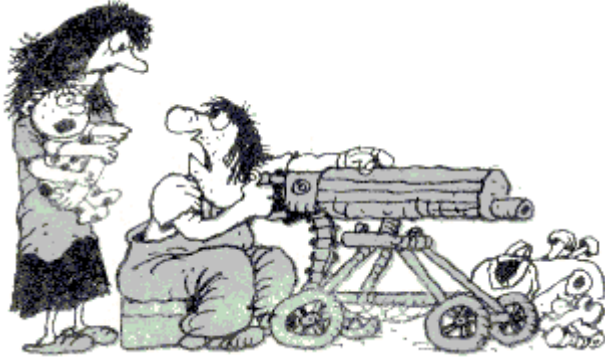
— Дайте-но мені покуштувати,— наказав генерал.

— Але, сер...

— Ніяких але! Дайте ложку. Відсьорбнувши, генерал сплюнув:

— І ви називаєте оце юшкою?!

— Ні, сер,— відповів черговий по кухні.— Я ж намагався вам пояснити, що ми виносимо помії.

На війні як на війні

Фред Джаркінз, ветеран війни, розповідав друзям про жахливий бій, учасником якого він був.

— Кулі, осколки від снарядів дзижчали повз мене і впивалися в дерево, а я стояв на відкритій місцині без жодного прихистку.

— Чому ж ти не заховався за дерево? — питають його.

— Яке там дерево? — сплюнув Джаркінз.— Дерев ледве вистачало для панів офіцерів.

Наряд

Сержант запримітив двох солдатів, що без певної мети йшли один за одним.

— Гей, що ви робите? — запитав він.

— Несемо оцю колоду на склад лісоматеріалів.

— Яку колоду? — дивується сержант, бо ніякої колоди поблизу не видно. — Чорти б твого батька взяли, Сем! — вигукнув один з рядових.— Виявляється, ми забули колоду.

Достоїнства

Каже одна дівчина другій:

— Я вирішила вийти заміж лише за демобілізованого солдата.

— Чому?

— Армія виховує гарних чоловіків — учить, як шити, прати, готувати страву і головне
— бути слухняним.

Різниця

Колега запитує офіцерського денщика, як той ладить зі своїм господарем.

— Чудово,— була відповідь.— Ми з ним живемо на дружній нозі. Частенько один
одному вибиваємо мундир. З тією, правда, різницею, що я свій не скидаю.

Явний доказ

Відгодований корабельний кок до худого, як скіпка, матроса:

— Дивлячись на тебе, живий скелете, можна подумати, що на судні голод.

— А досить лише раз глянути на тебе, щоб зрозуміти, хто його спричинив! — відказав
матрос.

Орденські стрічки

— У вас сьогодні якийсь незвичний вигляд,— каже один генерал до другого.— Ага,
тепер розумію. Вперше, відколи вас знаю, бачу вас без орденських стрічок.

Другий генерал зиркнув собі на груди і скрикнув:

— Ой! Я забув їх познімати з піжами!

Самотня мандрівка

Генерал подорожував у невеликому літаку. Дивився у вікно й милувався краєвидом.
Коли бачить — летить мимо вікна парашутист і робить йому якісь знаки.

— Стрибайте й ви, сер! — гукає генералові.

— Дякую,— відказує той.— Мені й тут непогано.

— Як знаєте, сер! — гукає парашутист.— Але мушу вас повідомити, що я пілот вашого
літака!

Після комісії

Джонови Меррілу пощастило спекатися військової служби, переконавши лікаряокуліста, що має надзвичайно слабкий зір і далі як на десять метрів од себе нічого не бачить. Того ж дня він зручно вмовстився в останньому ряді великого залу філармонії, заздалегідь відчуваючи втіху, як — о жах! — побачив у сусідньому кріслі обдуреного окуліста, що холодно позирав на нього. Джон гарячкове метикував, що робити.

— Перепрошую, докторе,— озвався він нарешті,— цей автобус іде до Лідса?

Звичка — друга натура

Прибуло свіже поповнення, і начальник відділу особового складу доповідає комбатові:

— Сер, у цих новачків дивна звичка. Щоразу, вистріливши з гвинтівки, вони стирають відбитки своїх пальців хусточками.

— А з якого вони штату?

— З Техасу, сер.

Негаразд із пам'яттю

— Ні, ні, сер,— говорить кандидат у новобранці членові комісії.— Боюсь, що армія матиме з мене мало користі.

— Чому?

— Через слабку пам'ять. Я забуваю три речі: по-перше, прізвища...

по-друге, обличчя і по-третє... по-третє...

— Що ж по-третє?

— Забув.

Третій зайвий

В далекому порту матрос одержав від нареченої аматорський знімок, на якому дві пари, щасливо всміхаючись, ніжились на пляжі, а його дівчина самотньо сиділа осторонь. У супроводжувальному листі пояснювалося, що отак вона нудитиме світом, аж доки її хлопець не повернеться додому.

Попервах матрос був захоплений і гордо демонстрував фото кільком приятелям. Однак надвечір він замислився, пильно вдивляючись у знімок, а потім обернувся до товариша.

— Джоне,— проказав він,— я все думаю, хто їх фотографував?

Без слів

Прибула пошта, і рядовий отримав листа з дому. Розпечатує конверт і витягає звідти аркуш паперу без жодного слова.

— Що це? — запитує приятель.

— Лист від моєї дружини.

— Чом же вона нічого не написала?

— А ми з нею посварилися і вже місяць не розмовляємо.

Резюме

Дівчина отримала листа від свого хлопця, що служить у засекреченому місці,— номер польової пошти, та й годі. Розкрила конверт, а там лише записка: "Ваш приятель і досі вас палко кохає, але він занадто балакучий". І підпис:

"Військовий цензор".

Принцип добровільності

Капітан Гібз наголосив, звертаючись до новобранців своєї роти, що йому потрібні бійці-добровольці:

— Хлопці,— сказав він,— я не затримуватиму тих, хто хоче піти. Хто незадоволений і бажає повернутися додому, то хай дасть мені про це знати, ступивши шість кроків уперед... Але,— додав він по паузі,— першого ж мерзотника, який вийде з шеренги, я застрелю.

Криваве море

Один з ветеранів змальовує жахливий епізод часів своєї звияжної служби:

—...опритомнівши, я здивувався, побачивши, що плаваю в морі крові...

— Стривай, Джекобе,— урвав його котрийсь із слухачів,— ти ж нам раніше казав, що не вмійш плавати.

Рогатка і літак

Офіцер зупинив машину біля узбіччя і гукає хлопчаку:

— Ти не бачив, де поблизу впав літак?

— Ні, сер,— відказав той, ховаючи рогатку за спину,— я стріляв лише по горобцях.

Англійською мовою

Англійський матрос вихваляється, що британський флот завжди виходить переможцем:

— Це тому, що ми перед кожним боєм молимося Богу.

— Подумаєш, так само робить і ворог,— висловлює хтось сумнів.

— Атож,— пояснює матрос,— але ми молимося англійською мовою.

Командиром стаєте ви!

Перед вильотом пілот провадить інструктаж з пасажиром на випадок аварії. Тут у літак заходить командир корабля.

— Пілот Гарньєр вам уже, певно, сказав, що в разі аварії командир залишає машину останній,— підключається він до бесіди.— Я хочу лише доповнити. Коли виникне загрозна ситуація і ви побачите, що я покинув літак раніше від вас, тієї ж хвилини командиром автоматично стаєте ви!

Програний заклад

Запитують багатого ділка:

— Як так, містєре Браун, що вашому сину третій раз дають відстрочку через слабе здоров'я? А подивитися на нього, то такий, що й бугаєві в'язи скрутить.

— Сам дивуюся,— відказує бізнесмен.— Найдивніше, що кожного разу я закладаюся на тисячу доларів з головою призовної комісії, що мій син годиться для служби.

Військове маскування і попівські моди

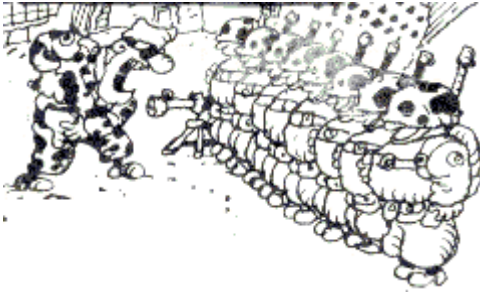
Священик у сутані до п'ят побачив генерала, який у своєму чудовому мундирі стояв на залізничному пероні.

— Даруйте,— звернувся він до генерала.— Ви черговий по вокзалу? Коли найближчий поїзд до Манчестера?

— О тринадцятій чотирнадцять, мадам,— з гідністю відказав генерал.

Короткозорість

На призовній комісії юнак, посилаючись на сильну короткозорість, домагається звільнення від служби. Він приніс довідку від окуліста і привів своєю наречену як свідка. Члени комісії глянули на дівчину і одноголосне вирішили звільнити юнака від служби через слабкий зір.

Рідна стихія

Відставний моряк міцно заприятелював із "зеленим змієм", і його часто бачать під мухою. На запитання, чому він так полюбить зазирати в чарчину, "морський вовк" відповів:

— Річ у тім, що я страшенно сумую за морем і тому щодня намагаюся створювати рідну мені стихію. Одна пляшка — і ось я вже маю пристойну кильову й бортову хитавицю. Дві пляшки — і маєте шторм. Правда, літа даються взнаки, і шторми випадають щораз рідше. Боюсь, як би під час чергового шторму мій корабель не пішов на дно!

В солдатській їдальні

Що п'єш, братко, чай чи каву? А біс його знає! Забув запитати в сер-

Остання картина

Моряк розповідає, як він урятувався після катастрофи свого судна.

— Я вже розпрощався з будь-якою надією. Поринаючи на дно втретє, я побачив усі свої прожиті дні у вигляді низки жорстоких буденних картин.

Один із слухачів, теж моряк, зауважив: — А ти

випадково не помітив серед картин отієї, де я тобі

торік навесні позичаю десять доларів?

Благородство

Береговий патруль силкується витягти з глибоченької калюжі п'яного матроса. Той чимдуж пручається:

— Спершу рятуйте жінок і дітей — я випливу й сам.

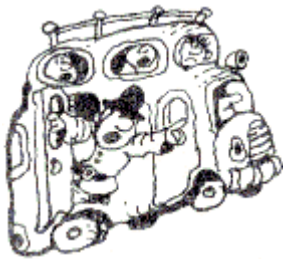
Наклеп

Про моряків ходять усілякі легенди. Ось чому одна юна особа запитала матроса, чи правда, що в моряка в кожному порту є дівчина.

— Отакої! — обурився той.— Це чистої води наклеп. Ми в кожний порт і не заходимо.

На дванадцяти мовах

Юна дівчина, зголосившись поїхати медсестрою на одну із заокеанських баз США, заповнювала анкету. Дійшовши до графи: "Чи готові ви до подорожі?", майбутня медсестра написала: "Так. Я можу сказати "ні" на дванадцяти мовах".

Небезпечне ліжко

Фермер питає моряка, що вирушає до Індії:

— Скажи, де помер твій батько?

— Загинув у корабельній катастрофі.

— А де помер дід?

— Звалився за борт і втопився.

— Бувши тобою,— каже фермер,— я б зроду не вирушив у море.

— А скажи,— у свою чергу цікавиться моряк,— де помер твій батько?

— У своєму ліжку.

— А де померли дід і прадід?

— Обидва померли у своїх ліжках.

— Бувши тобою,— каже тоді моряк,— я б зроду не лягав у ліжко.

Угорі теж

Пілот (*виконавши мертву петлю*). Б'юсь об заклад, що п'ятдесят відсотків людей унизу гадали, що нам гаплик.

Курсант. Маєте рацію, сер. П'ятдесят відсотків тут, угорі, вважало так само.

Зайве освітлення

Глорія, надто вразлива дівчина, сидить із солдатом у парку на лаві. Деякий час панує мовчанка, а потім Глорія каже:

— Погасить, будь ласка, свою сигарету.

— Навіщо? — дивується кавалер.

— Невже незрозуміле? Нащо нам зайве освітлення.

Важко цивільному

Прослуживши кілька років на військовому заводі, Джеймс Роулінг повернувся додому і влаштувався на фабрику, де виготовляли дитячі коляски.

Дружина попрохала його щодня виносити з фабрики одну-дві деталі, щоб згодом зробити коляску для їхньої дитини.

Нарешті настав довгожданий день монтажу. Після п'яти годин напружених, але марних зусиль Джеймс безнадійно махнув рукою і пояснив дружині:

— Бач, яка заковика... Скільки не б'юсь — щоразу виходить кулемет.

Витримка

Під час навчального запливу двоє моряків-шотландців побилися об заклад. Сказав один:

— Ставлю шість пенсів, що пробуду під водою довше, ніж ти.

— Згода,— сказав другий. Обидва пірнули. Їхні тіла й досі розшукує поліція. ¹

Втратив останню надію

Лікар військового транспорту побачив солдата, що потерпав від морської хвороби, і вирішив його підбадьорити.

— Кріпійтеся! Скоро це мине. Ви не помрете.

— Не помру?! — вигукнув вояка.— Далєбі, сер, я так сподівався, що помру! Оця надія — єдине, що мене втішало.

Любителі парашутизму

— Скільки разів ви стрибали з парашутом? — запитує парашутиста-десантника інспектор.

— Один раз, сер.

— Але ж у ваших документах записано двадцять чотири рази.

— Записи не зовсім відповідають дійсності, сер. Сам я стрибнув лише один раз. Усі інші рази мене виштовхували з літака силоміць.

Сумлінний поліцейський

Фінеган поступив на службу в поліцію. Першого дня лейтенант йому й каже:

— Фінеган, для початку я даю вам найлегший маршрут — від вокзалу до того червоного світла і назад.

Фінеган зник на два дні.

— Де в біса ви пропадали? — напустився на нього лейтенант.— Хіба ж я вам не сказав, що ваш маршрут звідси і до того червоного світла?

— Сказали,— погодився Фінеган,— але те червоне світло виявилось на задньому борту автомобіля.

Новий інтерес

Приїхав у відпустку молодий солдат. Оточили його батьки, родичі, і почав він оповідати про свій перший рік в армії. Надворі саме з'явилося четверо гарненьких дівчат. Солдат увірвав розповідь і з цікавістю почав стежити за ними поглядом.

— Дивись, як наш хлопчик змужнів,— штовхнула мати нишком батька.— До армії він зовсім не звертав уваги на дівчат.

Тим часом четвірка зникла за рогом. Обернувся солдат до батька і каже:

— Одна з них крокувала не в ногу.

Поцілуй мене, кохана!

Двоє в автомобілі їдуть на червоне світло, і полісмен зупиняє машину.

— Вибачте, сер,— каже водій, хутко метикуючи, як вивернутись.— Я лікар і мушу швидко доставити хворого в притулок для божевільних.

Полісмен насторожився, та пасажир виявився кебетливий. Глянув на охоронця порядку з ангельською усмішкою і прошепотів:

— Поцілуй мене, кохана!

Ризиковане

Молодий автолюбитель намагався допомогти своїй жертві — надзвичайно дебелиму громадянину — встати на ноги. Нарешті потерпілого вдалося всадовити в машині, і мало-помалу він почав приходити до тями.

— Я гадав, що ви мене об'їдете,— промовив він з гіркотою.

— Я об'їхав би,— відповів водій,— але не був певний, чи вистачить бензину.

Після аварії

— Так, друже, теща моя розбилася в машині.

— Яке нещастя! Вона була стара?

— Ні. Всього два місяці, як купив.

Невинуватий

П о л і с м е н. Як ви збили цього пішохода?

Водій. Я його не збивав. Я тільки під'їхав до нього й зупинився, щоб його пропустити, а він узяв і знепритомнів.

Він зачекає поліції

Зіткнулися два автомобілі. Водій одного з них особливо пригнічений. Підходить водій другого.

— Колего,— каже він,— я не знаю, хто винуватий, але сподіваюсь — ви на мене не сердитесь?

— Ні, що ви! — відповідає той.

— Ви, здається, трохи схвильовані,— співчутливо каже другий і дістає з кишені пляшку— Ковтніть, одразу все стане на місце.

Перший водій ковтнув і віддав пляшку.

— У вас теж вигляд не дуже,— каже він.—Ковток віскі і вам не завадить.

— Ні, дякую,— почув він у відповідь.—Я ліпше зачекаю, поки приїде поліція.

40 миль на годину

Сонним містечком мчить на мотоциклі жіночка. Аж тут з-за рогу вигулькнув полісмен і наказує їй зупинитися.

— Що я порушила? — питає жіночка.

— Ви їхали зі швидкістю сорок миль на годину,— відказує полісмен і видобуває блокнот.

— Сорок миль на годину! — луною повторює мотоциклістка.— Адже ще не минуло години, як я виїхала з дому!

Охоронець порядку пошкріб олівцем потилицю:

— Якщо так, то їдьте далі. Я ж цього не знав.

Додаткові дані

У трамваї до жінки з малим хлопцем підходить кондуктор.

— Скільки вашому героєві, мадам? — запитує, бажаючи дізнатися, чи брати з нього за проїзд, чи ні.

— Ще тільки чотири,— каже мати щиру правду.

— Гарзд, мадам,— вдовольнився кондуктор.

Хлоп'я поглянуло запитально на кондуктора і, мабуть, вирішило, що очікують подальшої інформації.

— А мамі,— сказало повагом,— тільки тридцять один.

Швидкохідний бензовоз

До літака, що летить з Лос-Анджелеса до Нью-Йорка, на кожній зупинці поспішає червоний бензовоз, щоб поповнити запаси пального. Вже прибули до Вашингтонського аеропорту. Один пасажир і каже своїй супутниці, досить юній особі:

— Наш аероплан летить надзвичайно швидко, правда ж?

— Та правда,— погодилася дівчина,—але й цей червоний бензовоз від нас не відстає.

Машину за півдолара

До мосту, за проїзд яким треба платити гроші, під'їхав старий розшарпаний автомобіль.

— П'ятдесят центів! — закричав сторож.

— Продано! — відповідає йому власник автомобіля.

Одна і три

На автобусній станції огрядна пані енергійно затарабанила у віконце.

— Я хочу поскаржитися на кондуктора з того автобуса! — репетувала вона.— Він мені нагруб'янив.

— Як саме? — поцікавився службовець.

— Він сказав, що в автобусі нема місць, а коли я вийшла, оголосив: "Звільнилося місце для трьох пасажирів!"

Сон праведника

До переповненого вагона метро в годину "пік" заходить вже літня жінка. Юнак, що сидить біля дверей, швидко заплющує очі і вдає, буцімто спить. Жінка, помітивши цей "маневр", вирішує провчити хитруна. Злегка торкає його за плече і каже пошепки:

— Скажіть, молодий чоловіче, де вам потрібно зійти, щоб я вас змогла розбудити!

Чи він знає дорогу

Надто обачна пані на залізничному вокзалі:

— Послухайте, провіднику, мабуть, моє запитання вам видасться зайвим — а чи знає машиніст дорогу?

Безтурботність

Контролер. Ваш квиток дійсний лише на пасажирський поїзд, а це швидкий.

Пасажир. Мене це не обходить. А втім, якщо вам так хочеться, можете сказати машиністові, щоб збавив швидкість.

Коли поспішаєш

— Кондукторе,— каже сувора дама, насилу проштовхуючись через переповнений автобус,— хіба не попереджувала я вас, що мені потрібно зійти на зупинці ЧерінгКрос?

— Так, але...— почав було кондуктор.

— Не вибачайтеся,— перебила його дама.— Я знаю все наперед: і що автобус переповнений, і що ви не в змозі запам'ятати, де кому треба сходити.

— Але...

— Не сперечайтесь. Можете бути впевнені, що я подам скаргу про вашу нечемність.— І з величезною гідністю зійшла.

Коли вже автобус рушив, кондуктор, торкнувшись рукою до кашкета, гукнув їй навздогін:

— Вибачте, мадам, але до Черінг-Крос ще їхати цілих півмилі!

Пакет з полуницями

У вагон, де був усього один пасажир — мандрівний торговець,— увійшла і сіла молода леді. По невеличкій паузі торговець каже чемно:

— Перепрошую, міс, але...

— Якщо ви до мене чіплятиметесь, я подзвоню кондукторові,— обірвала його дівчина.

І щоразу, коли торговець намагався заговорити, вона погрожувала здійснити тривогу.

Нарешті поїзд прибув на станцію, і пасажир підвівся.

— Мені байдуже, здіймете ви тривогу чи ні,— сказав він,— але мені потрібен мій пакет з полуницями, на якому ви сидите шість останніх миль.

Й ї випадок авари

Літня леді сідає в таксі.

— Шофере, ви повезете мене на вокзал.

— Гарзд, мадам.

— Але я так боюся аварії. Ви мусите їхати повільно і обережно. Ні в якому разі не рушайте з місця, доки полісмен не опустить руки, не робіть крутих поворотів, не забувайте, що дорога дуже мокра і...

Водія аж пересмикнуло:

— (О'кей, мадам! Але якщо ми все-таки вскочимо в халепу, то до якої лікарні вас краще одвезти?)

Такса

Покататися в літакові здавна було мрією містера Макгломбі та його дружини. Та, почувши про вартість повітряної прогулянки, Макгломбі пополотнів. Страшно подумати — двадцять доларів! Пілот вирішив пожартувати.

— Є в мене пропозиція, містере Макгломбі,— сказав він.— Ви сідаєте в літак з дружиною, а я вас кататиму півгодини. Якщо в повітрі ви не обмовитесь жодним словом, то я з вас візьму всього п'ять доларів.

Як на містера Макгломбі, пропозиція була чесна. І вони з дружиною сіли в літак. Протягом півгодини несамогового польоту пілот виробляв таке, що навіть уявити важко: кидався у круті виражі, закручував і розкручував мертві петлі, штопором злітав догори і кулею падав униз. Нарешті посадив літак на землю.

— Повинен визнати ваші заслуги, містер Макгломбі,— признався пілот.— Треба мати мужність, щоб усе це витримати і не зронити жодного звуку.

— Так,— зітхнув містер Макгломбі, хусточкою витираючи мокре чоло.— Але коли з літака випала дружина, я було мало не заговорив!

Як лікувати коня

Жили собі двоє фермерів. І обидва мовчуни — слова зайвого ніколи не кинуть. Лише "добридень" та "добридень".

Якось одного дня надвечір перший фермер розговорився.

— Слухай,— каже він,— що ти давав своїй кобилі, як вона захворіла?

— Скипидар.

— Спасибі, друже.

Здигалися знову аж через два дні.

— Хіба ж ти не говорив мені, що давав своїй кобилі від хвороби скипидар?

— Говорив,— погодився той.

— А я дав скипидар своєму жеребцю, і він здох.

— Моя кобила теж здохла.

До лікаря по консультацію

Один хитрий чоловік, почувши, що лікар править шість доларів за першу консультацію і три за подальшу, прийшов до нього і каже:

— Ось і я, лікарю.

— Не пам'ятаю, щоб ви в мене були.

— Був, був. Я приходив до вас на тому тижні.

— Гарзд, я забув. Як ви себе почуваєте?

— Погано, лікарю, зовсім заслаб.

— Ну що ж,— відказує лікар.— Ще протягом тижня виконуйте мій попередній припис. А зараз давайте мої три долари і можете йти.

За межею свідомості Джека вже давно непокоїв хворий зуб, та нарешті він зважився з ним розлучитись. Прийшов до дантиста й питає:

— Скільки це коштуватиме?

— Два з половиною шилінги без уколу, а з уколом — п'ять шилінгів,— відказує той.

— А якщо з уколом, то не болітиме?

— Анітрохи,— запевнює лікар.— Ви будете під наркозом.

— Тобто не знатиму, що відбувається?

— Саме так, сер,— каже дантист.

Тоді Джек вигріб з кишені жменю монет.

— Не поспішайте! — зупинив його лікар.— Заплатите після того як я вирву зуб.

— А я не платити,— пояснив Джек.— Я лише хочу порахувати свої гроші.

Бюлетень

Музикант військового оркестру прийшов з хворим горлом до лікаря.

— Нічого страшного,— заспокоїв лікар.— Через день-два все буде в порядку. Але вам не завадить з тиждень відпочити.— І виписує бюлетень.

Через тиждень лікар запитує:

— Ну, як ваше горло?

— Нормально, сер.

— От і добре. Можете повертатися в оркестр. До речі, на якому інструменті ви граєте?

— На малому барабані, сер.

Добра душа

— Мені не подобається вигляд вашого чоловіка,— каже лікар серйозним тоном.

— Мені теж,— відказує дружина,— але він добре ставиться до дітей.

Заходів ужито

— У вашої дружини вже другий день болять зуби. Чому ви нічого не робите?

— Вже зробив. Заткнув собі вуха ватою.

Найліпший лікар

— Погодья: час найліпший лікар.

— Можливо, але не лікар-косметолог.

Дантист і бокс

— Як на мене, бокс чудовий вид спорту!

— Ви займаєтесь боксом?

— Ні, але я дантист.

Маленька операція

Хірург (*вирізвавши знайомому перукареві апендикс*). А що ви скажете, мій дорогий, про маленьку операцію на печінці або нирках? І гланди вам теж не завадить трішечки підрівняти.

Патентовані ліки

Якось узимку Клеренс, надсадне кашляючи, стояв перед аптечною вітриною, де красувалася табличка з написом: "Чудодійний засіб проти кашлю і нежитю. Три шилінги за пляшку".

Клеренс купив пляшку патентованих ліків. А через два дні знову стояв перед аптекарем.

— Я випив вашу бовтанку,— насилу вимовив,— вона застрягла мені в горлянці. Я ледве дихаю.

— Випили! — вигукнув приголомшений аптекар.— Чоловіче, це ж розчин гуми, яким треба було залити підметки ваших черевиків!

Порожня голова

— Мамо, в мене живіт болить,— каже шестирічна Неллі.

— Це тому, що він у тебе порожній. Якщо ти його наповниш, то почуватимеш себе краще. Адже ти сьогодні ходиш без обіду.

Того ж тижня завітав дядько Джон і поскаржився на жахливий головний біль. — Це тому, що голова в тебе порожня,— пояснила Неллі.— Ти почуватимеш себе краще, якщо чимось її наповниш.

Суддя в дантиста

— Ви присягаєте вирвати зуб, тільки зуб і нічого крім зуба?

Сумнівна допомога

Хворий. Допоможіть мені, лікарю. Я помираю.

Лікар. Зараз допоможу.

Думайте про приємне

— Думайте про щось приємне і не відчуєте болю,— радить дантист, вмикаючи бормашину. Закінчивши роботу, запитує:

—І про що ж ви думали?

— Я уявляв, що тут замість мене сидить мій бос,— відповів клієнт.

Мозоль

Дантист. В чому річ? Я ще й не доторкнувся до вашого зуба.

Пацієнт. Але ви наступили мені на мозоль.

Нові методи терапії

— Один мій знайомий лікар винайшов нове лікування шоком.

— Цікаво. В чому ж воно полягає?

— Він надсилає хворому рахунок наперед.

Нервовість

— Ваш чоловік зловживає міцною кавою,— каже лікар.— Не давайте її йому пити. Він надто нервовий.

— Лікарю, бачили б ви, як він нервує, коли я йому даю слабку каву!

Перевтома

Лікар (*багатому пацієнтові*). Ви перевтомилися. Раджу вам на деякий час відкласти гольф і відпочити у себе в конторі.

Виняткова чесність

— Моя донька проковтнула золоту монету, і її мають оперувати. Не знаю, чи можна довіритися доктору Робінсонові?

— Без жодного сумніву. Це винятково чесна людина.

Вилікував

— Лікар сказав, що за два тижні я ходитиму своїми ногами.

— І як?

— Вийшло, як він казав. Я мусив продати автомобіль, щоб сплатити рахунок за лікування.

Пацієнти з вищого світу

— Колего, я просив би вас під час моєї відпустки подивитися за моїми хворими.

— Але ж я щойно закінчив коледж, докторе. Мені ще бракує досвіду.

— Не тривожтесь, юначе. Мої пацієнти — люди з вищого світу. Лише наказуйте чоловікам грати в гольф, а прекрасну статую відправляйте в подорож по Європі.

Вміє мовчати

— Мені подобається чоловік, з яким ви мене щойно познайомили. Він знає, коли треба промовчати.

— О, тут інша причина. Йому недавно вставили зуби, і він ще до них не звик.

На свіжому повітрі

— Ну, це вже переходить усі межі! Віконце відчинене, а касир за ним спить!

— Можливо, лікар рекомендував йому спати при відчиненому вікні?

Психоневроз

— То вона лікується від нервів?

— Ні, дорогенька. В неї досить грошей, щоб мати психоневроз.

Одужав, та не зовсім

— Лікарю,— каже хворий.— Я вже почуваю себе краще і хотів би, щоб ви дали мені рахунок.

— Дурниці, сер,— відповів лікар,— заспокойтеся. Ви ще для цього не цілком одужали.

Приблизний діагноз

— Ти ходив цими днями до лікаря, Джоне?

— Та ходив.

— І він виявив, що в тебе було?

— Приблизно.

— Як це приблизно?

— Було в мене 3 долари 40 центів, а він узяв з мене три.

Бачив медсестру

— Джім, видно, не скоро випишеться з лікарні.

— А ти що, говорив з лікарем?

— Ні, зате я бачив медсестру.

Вчасна операція

Двоє лікарів-початківців обмінюються враженнями з практики. Невдовзі мова зайшла про хворого, якого один з них оперував.

— Еге ж,— похвалився юний ескулап,— операцію я зробив дуже вчасно. Ще день — і хворий міг би одужати!

Теж ліки

— Що б ти передусім зробив, Джоунсе, якби тебе вжалила оса? — запитує Сміт, який саме читає статтю про лікування від укусів.

— Завищав би,— відповів Джоунс.

Дешево відбувся

— Лікарю, я дуже хворий?

— Ні, шановний. Не більше як на тридцять фунтів стерлінгів.

Блискавичний діагноз

— Лікар уже встановив діагноз вашої хвороби?

— Так.

— За скільки часу?

— Десь за півтори хвилини. На мені був старий костюм.

П'ять фунтів за кілька секунд

Пацієнт. Хочете п'ять фунтів за те, що вирвали зуб? Але ж усе тривало не більше кількох секунд.

Дантист. (О'кей, наступного разу я робитиму це довше.

Безпечність

Хворий. А операція безпечна?

Лікар. Саме про це, шановний, ми й збираємося довідатися.

Однієї думки

— У вас чудовий зір, мій дорогий,— сказав окуліст.

— Виходить, окуляри мені не потрібні? — перепитує пацієнт.

— Виходить, ні. Очі у вас, як у дитини. Відвідувач здивовано хитає головою: — Чудасія. Минулої суботи дванадцять різних людей сказали, що мені необхідні окуляри.

— Що ж то за люди? — зацікавився лікар.

— Глядачі на футбольному матчі, який я судив.

Гіркі ліки

Старій пані вперше в житті запропонували склянку пива. Вона відсьорбнула й була вельми вражена.

— Ну й диво! — промурмотіла нарешті.— На смак зовсім як ті ліки, що мій чоловік уживає ось уже двадцять років.

Перевіриє на собі

Хворий на бронхіт просить у лікаря допомоги.

— За тиждень,— каже лікар,— я вас вилікую.

— У вас, мабуть, неабиякий досвід у лікуванні цієї недуги? — питає хворий.

— Авжеж,— гордо відповідає лікар.— Я сам страждаю від бронхіту вже п'ятнадцять років.

Ощадливість

— Як? Ви теж у ліжку?

— Так, лікарю. Коли я побачила, що чоловік захворів, я сказала собі: "Не лови гав, адже заплатиш не більше, ніж за один візит".

Досадно

Хірург (*до колеги*). Мабуть, тебе дуже гнітило, що ти мусив робити невідкладну операцію власній дитині?

Колега. Ще й як гнітило! Це ж бо вперше оперував дитину заможної людини і не міг нічого здерти за операцію.

Неточний діагноз

— Що нового, колего? — запитує, заступаючи на службу, головний лікар польового шпиталю.

— Нічого особливого. Вночі ваш симулянт нарешті помер.

Безболісна операція

"Швидка" доставила в лікарню страшенно брудного хлопчика. Перед операцією санітарка скупала його у ванні. Вилізши з ванни-, малий пацієнт полегшено зітхнув:

— І нітрішечки не боліло! Я навіть не мріяв про таке.

Довгожитель

— Якщо хочете дожити до ста років,— радить хворому лікар,— дотримуйтесь таких правил: не вживайте і краплі алкоголю, їжте лише відварені овочі. Відмовтеся від м'яса. Забудьте про пироги і тістечка. Боже борони тютюну! Не ходіть у кіно, театр, на танці. Спати лягайте о восьмій вечора.

Хворий, не вірячи:

— І таким чином я доживу до ста років?

— Може, й не до ста, але прожиті роки здадуться вам дуже довгими!

Старість — не радість

— О Томе, як ти постарів останнім часом!

— Атож, останнім часом я тільки те й роблю, що старію.

Пережив усіх

— То скільки вам років? — питає пастор сивого діда.

— Дев'яносто п'ять, панотче, і не маю жодного ворога на всьому білому світі.

— Похвально, похвально.

— Атож, панотче. Дякувати Богові, я їх усіх пережив.

Якби знав

— Якби я знав, у якому місці мені судилося померти!

— Яка тобі з того користь?

— Я б обминав його десятою дорогою!

Живий небіжчик

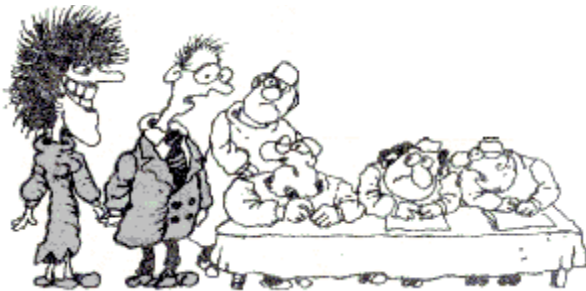
— А я думав, що ти помер.

— Що тебе наштовхнуло на таку думку?

— Вранці я почув, як про тебе сказали добре слово.

Об'ява на цвинтарі

"Квіти дозволяється рвати лише на власних могилах".

Гудзик

Постукав жебрак у двері будинку і просить у господині шматок хліба чи грошей.

— Дайте, мадам, Христа ради, хоч що-небудь.

— Чоловіче добрий,— відказує леді,— грошей у мене і в самої нема. Проте, може, вам треба щось пришити чи полатати? Я охоче вам послужу.

— Мадам, коли ваша така ласка, то ось вам гудзик. Пришійте, будь ласка, до нього штани!

Кав'ярня на тротуарі

— Послухайте,— питає видавець поета,— коли це відкрили оту нову кав'ярню на тротуарі, де я бачив вас учора ввечері?

— То не кав'ярня на тротуарі,— зітхнув поет.— То мої меблі.

Щаблі

— Я тепер збагнув, що син нашого шефа почав з нижнього щабля драбини і вже звідти піднявся вище.

— Це точно. Але ж не забувай, що та драбина стояла на горішньому поверсі.

Добрий знайомий

Бос. Хто то за один, що хоче мене бачити?

Хлопець-кур'єр. Не знаю його прізвища, сер, але вас він напевне знає. Він сказав: "Я хочу бачити шахрая, який завідує цією лавочкою".

Відлягло від серця

Клерк. Сер, не відпустите ви мене завтра по обіді? Дружині забaglося, щоб я пішов з нею по крамницях.

Ш е ф. І мови не може бути! У нас повно робити — вгору ніколи глянути.

Клерк (*з полегшенням*). Велике спасибі. Дуже вам вдячний.

Щоб не спійматись

Шеф (*до секретарки*). Якщо містер Сміт заїде сьогодні, скажете, що мене немає.

Секретарка. Гаразд, сер. Шеф. І не займайтеся при ньому ніякою роботою, а то він вас одразу спіймає на брехні.

Розпорядок дня

Бос. Ви знову запізналися на двадцять хвилин. Хіба ви не знаєте, о котрій годині розпочинаємо роботу?

Новоприйнятий службовець. Не знаю, сер. Коли не прийду, всі вже працюють.

Борода

— Сер,— сказав управляючий клеркові,— негайно підіть до перукаря й поголіться.

— Але ж, сер,— протестує клерк,— я вирішив відпустити бороду.

— Бороду можете відпускати вдома, а не в службовий час.

Пиво зі свистом

Господар готелю запідозрив, що бармен надто вже не байдужий до пива, і вирішив покласти край такому марнотратству.

— Білле,— питає він одного дня,— ти вмієш свистіти?

Бармен кивнув головою.

— Дуже добре. Ти відтепер завжди під час роботи свисти.

— Навіщо, хазяїне? — здивувався бармен.

— Коли ти свистітимеш, я буду впевнений, що ти не п'єш пиво.

Наступного дня господар готелю бачить, як з бару виходить якийсь хлопчина.

— Що ти там робиш?

— Допомагаю Біллеві.

— Допомагаєш Біллеві? — перепитує здивований хазяїн.

— Еге ж. Білл попросив мене свистіти, поки він сам п'є пиво.

Здається, він

Хлопчин а-к у р ' є р (*вагаючись*). Сер, здається, це вам телефонують.

Бос. Що значить "здається"? Ти повинен точно знати.

Кур'єр. Бачите, сер, я підняв трубку і чую:

"Алло, це ти, старий бовдуре?"

Манжети

Клієнт. Чому ви заправили за мої манжети зайву суму?

Завідувач пральні. Бо'ви на них робите записи олівцем.

Клієнт. Яке це має значення?

Завідувач. Наші дівчата гають силу часу, поки розберуть, що там написано.

Вірна служба

— Мій бухгалтер посивів у мене на службі.

— Подумаєш — посивів. Моя секретарка в мене на службі стала блондинкою, потім брюнеткою, а зараз шатенка.

Робить за трьох

Підлеглий. Десять років я працюю у вас за трьох, а одержую звичайну платню. Тепер я прошу підвищення.

Начальник. Підвищити платню я вам не можу. Але скажіть, чию роботу ви виконуєте, і я вижену отих двох дармоїдів.

Прощальний дарунок

Новому майстрові не вельми сподобалося, як його зустріли на заводі робітники. З усього було видно, що він не припав їм до душі.

Минуло кілька місяців. Якось він відкликав убік одного кадрового робітника й спитав, у чому тут заковика.

— Нічого не второпаю,— бідкався майстер.— Коли я пішов зі свого попереднього місця роботи, мені навіть скинулися на радіоприймач.

— Ото і все? — каже робітник.— Якби ви пішли від нас, то ми б не пожаліли для вас цілої радіостанції.

Ніколи і вгору глянути

Службовець Отто Краузе щойно поснідав. Він сидить за столом, тримаючи в руках газету і уважно перечитує статтю за статтею. До кімнати увіходить здивована дружина.

— Отто, хіба тобі сьогодні не в контору?

— Ой,— підскакує Отто,— мені здалося, що я вже на роботі!

Розмова з Едінбургом

Старший клерк мав надзвичайно гучний голос. Приїжджає одного разу до контори директор і чує: з кабінету долинає оглушливий шум.

— Хто горлає?

— Це містер Гілл розмовляє з філіалом, що в Едінбурзі,— відказує секретарка.

— Тоді скажіть йому, хай скористається телефоном,— порадив шеф.

Як навчили

Нова служниця щоранку приносить господині склянку молока. Одне недобре, що несе склянку просто в руці. От хазяйка їй і каже:

— Взавтра, Джейн, принесеш мені молоко на підносі.

Наступного дня приходять Джейн уже з підносом, але без склянки.

— Мадам, я вам принесла ще й ложку, бо не знаю, як ви хлебтатимете молоко без ложки.

Поліцейські ніжності

Хазяйка. Норо, я сьогодні в парку бачила, як полісмен цілував дитину. Запам'ятайте, що я рішуче проти таких речей.

Нора. Не турбуйтеся, мем. Жодному полісменові не спаде на думку цілувати дитину, коли я поруч.

Черевички на гумі

Хазяйка. Поясни мені, Мері, чому щоразу, заходячи до кухні, я застаю тебе за читанням?

Нова служниця. Це все через ваші гумові закаблуки, мадам.

Рекомендація

Дружина (*за письмовим столом*). Мене попросили дати характеристику нашій останній служниці. Я вже написала, що вона ледача, неохайна і зухвала. Може, щось додати на її користь?

Чоловік. Напиши, що в неї непоганий апетит і міцний сон.

Перлини

На господині ряхтіли сліпучі перлини. Якась гостя із заздрощів пробурмотіла: — Не вірю, що ці перлини справжні. Кажуть, що справжні перлини випробовують на зуби. Дозвольте?

— Звичайно,— відказала господиня, посміхнувшись.— Але не забувайте, що справжні перлини штучними зубами не розпізнати.

Призерша

Фермерша (*до пастушка*). Знаєш, Семе, твій хазяїн і я їдемо до Лондона на тваринницьку виставку.

Пастушок. Ви неодмінно завоюєте перший приз, мадам!

Чоловік чи слуга

— Мені потрібен слуга, який би справляв різні роботи в господарстві, ходив за покупками, ніколи не грубіянив у відповідь і був завжди готовий виконати будь-який мій наказ,— пояснює леді претендентові на вакансію робітника в домі.

— То вам треба чоловіка, а не слугу, мадам,— відказав той.

Павук

Хазяйка. Ген у кутку павутиння, Етель. Що ти на це скажеш?

Покоївка. Мабуть, там засів павук.

Аби не байдикувати

Хазяйка (*служі*). Чому, Джоне, щоразу, прийшовши додому, застаю вас сплячим?

Слуга. Бачте, мем, у чому річ. Я не можу сидіти без діла.

Прекрасна куховарка

— У вас така прекрасна куховарка, а ви її повсякчас ганите перед своїми друзями.

— А я, на вашу думку, повинна старатися, щоб її переманили?

Любить поспати

Хазяйка (*новій покоївці*). Отож, Нора, я завжди приймаю купіль щоранку, рівно о дев'ятій.

Нора. Гарзд, мадам. Мені це ніскільки не заважає. Я сама ніколи не приймаю ванни раніше десятої.

Якщо тільки

Леді. А зможу я застати міс Гоулдлі завтра?

Служниця. Якщо тільки вона не знатиме, що ви прийдете.

Невинність

— Мері! Лишень подивись, скільки на піаніно пилюки. Таке враження, що пил з нього не стирали принаймні два місяці.

— Я тут ні при чому, мадам. Я ж у вас служу всього три тижні.

Мучениця

— Ця жінка страждає через свої переконання.

— Які ж то в неї переконання?

— Вона переконана, що може носити туфлі на два номери менші за її розмір.

Обопільне здивування

Хазяйка (*помітивши, як дворецький пригощається вином із шафки*). Роберте, я здивована.

Дворецький. Я теж, мадам. Я гадав, що ви пішли з дому.

Заробіток

— Джейн,— сказала пані своїй служниці,— ви вже побили в мене посуду на більшу суму, ніж заробили. Що мені з вами робити?

— Не знаю, мадам. Хіба що підвищити мені платню.

Домашній злодій

— Мій чоловік витяг з дитячої скарбнички всі гроші.

— Та невже!

— Еге ж, і саме тоді, коли там вже майже зібралась необхідна сума, щоб купити новий капелюшок, на який я накинула оком!

Коштовності

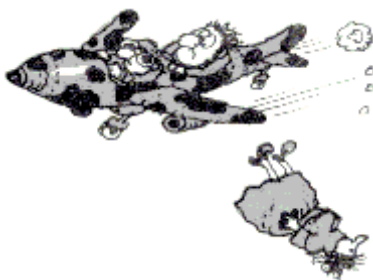
— Матільдо, коли подаватимете на стіл гостям, не чіпляйте на себе всіх отих прикрас!

— Що ви, мадам! Я вашим гостям цілком довіряю.

Поїв усмак

Гість (*намагається сказати комплімент*). Вже давненько не доводилося мені їсти такої смачної страви.

Гостинна хазяйка. Воно й видно.

Велетенські гриби

За столиком у ресторані сидять двоє з різних штатів. Обидва страшенні патріоти свого штату. Офіціант ставить на стіл таріль з грибами.

— Оце гриби? — зневажливо скривився перший американець. — Бачили б ви гриби, що ростуть у моєму штаті — справжні велетні, завбільшки з оцей таріль, мало не під кожним деревом.

— В моєму штаті, — каже гордо другий, — дерева ростуть під грибами!

Половина на половину

Відвідувач ресторану. Невже ви станете мене запевняти, що начинка пирога з самої зайчатини?

Господар (*щирим тоном*). З огляду на важкі часи, месьє, ми додаємо конину.

Відвідувач. І в якій пропорції!

Господар. Половина на половину. Один заєць, одна конячка.

Зніміть збрую

Зайшов до їдальні шофер і замовив собі біфштекс. Та м'ясо не те що вкусити, ножем урізати годі.

— Тьху, це ж конина,— скривився шофер.

— Звісно, конина,— погодився офіціант.— Тепер усі їдять конину.

— Гарзд,— каже шофер.— Але надалі хоч збрую знімайте з неї.

Шотландський апетит

Якось у ресторані шотландець побився об заклад з друзями на десять шилінгів, що з'їсть індика і три фунти ковбаси на додачу. Негайно на столі з'явився засмажений індик. На превеликий подив усіх присутніх, шотландець швидко впорався з птицею і проковтнув добряче кільце ковбаси. Та ще й виграв десять шилінгів. Випив за них кілька кухлів пива і разом з приятелем подався додому. Зупинившись перед хвірткою, шотландець попросив:

— Не кажи моїй жінці, що я стільки з'їв.

— Чому ні? — здивувався приятель.

— Бо вона не дасть мені вечері!

Чайові

Відвідувач ресторану. Гарсон, я нічого не залишив на столі?

Офіціант. Ні, месьє, навіть чайових.

Розбите серце

Клієнт. Я прочитав оголошення, що у вашому ресторані заборонено брати чайові.

Офіціант (*довірчим тоном*). Сер, з юних літ я відзначався неслухняністю, чим розбив серце своїй бідній мамі. Я... дякую, сер.

Біфштекс

їдець. Біфштекс такий твердий, що ніж не бере.

Ресторатор. Гарсон, поміняйте ножа месьє!

Пригода в дорозі

Двоє американців подорожували в Іспанії і зайшли поснідати до невеличкого ресторану. По-іспанському вони не знали й слова, а офіціант не розмовляв англійською мовою. Хотілося їм замовити молока з бутербродами. Спочатку американці декілька разів промовили по-англійському слово "молоко". Навіть назвали його по літерах. Але до офіціанта ніяк не доходило, чого хочуть іноземці. Тоді один з американців узяв аркуш паперу і заходився малювати корову. Щойно рисунок був закінчений, як офіціант кивнув головою і побіг.

— Бачиш,— сказав американець приятелеві,— як може стати в пригоді олівець, коли виникають мовні труднощі.

За кілька хвилин офіціант повернувся. Але без молока. Він поклав на стіл два квитки на кориду.

Чай без молока

— Будь ласка, склянку чаю без вершків,— замовляє відвідувач у кав'ярні.

— Вибачте,— каже офіціантка.— Вершків уже немає. Ви не проти, щоб без молока?

Дика качка

Клієнт. Офіціанте, ви певні, що я їм саме дику качку?

Офіціант. Не сумнівайтеся, сер. Ще й яка дика! Ми з півгодини ганялися з кухарем за нею по всьому подвір'ї, поки впіймали.

Кельнере, рахунок!

— Що ви брали на перше — юшку з раків чи овочевий суп?

— Уявлення не маю. Дуже тхнуло милом.

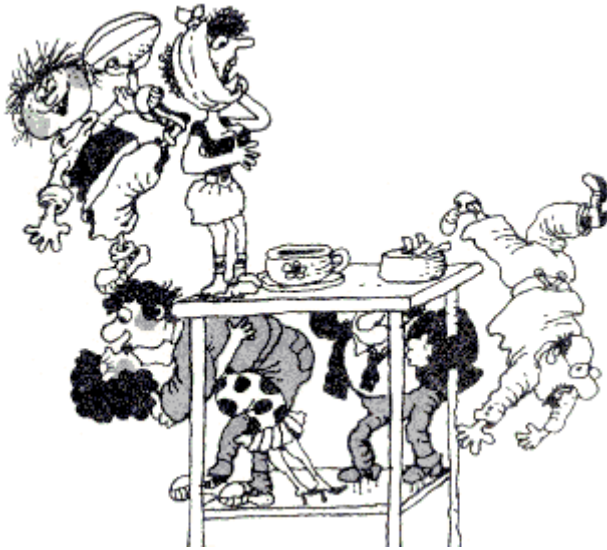
— Значить, юшку. Овочевий суп сьогодні тхне гасом.

Півкурки

— Кельнере, так оце називається півкурки?!

— Авжеж, добродію.

— В такому разі принесіть, будь ласка, другу половину.

Спізнився

Біллінгз приїхав на морське узбережжя наприкінці сезону. Другого дня під час сніданку до його столика наблизився управитель.

— Все в нормі? — запитав він.

— Так. Тільки за одним шкодую, що не потрапив до вашого пансіонату на місяць раніше,— сказав відпускник.

— Сер,— усміхнувся управитель,— приємно чути, коли хвалять твій заклад. — Ви мене не зрозуміли,— відповів Біллінгз.— Я маю на увазі, що я б краще з'їв яйця тоді, ніж тепер.

Чим багаті

Відвідувач. Офіціанте, принесіть мені борщу, телятини і тістечко з шоколадом.

Кельнер. Звідки ви знаєте, що в нас сьогодні. Ви ж іще не бачили меню.

Відвідувач. Але я бачу скатертину!

Чи свіжа риба

— Офіціанте, риба несвіжа. Здається, навіть уже протухла.

— Не можу сказати, сер. Я тут працюю всього тиждень.

У французькому ресторані

В ресторані юнак довгий час дивився на меню, написане французькою мовою, і, не бажаючи перед нареченою показати себе невігласом, сказав:

— Гарсон, принесіть, будь ласка, оце! Офіціант глянув, куди юнак тицьнув пальцем, і каже:

— Пробачте, сер, але це те, що грає оркестр.

Любитель музики

Відвідувач. Капельмейстере, ви граєте щось

на замовлення?

Капельмейстер. Звичайно, добродію! Відвідувач. Ну, то зіграйте, будь ласка, партію в більярд, поки я пообідаю.

Чому він плакав

Двоє друзів із села вперше приїхали до Лондона. Прибувши в місто, зголодніли і зайшли до ресторану пообідати. На столі в них стояла баночка з гірчицею. Зроду не куштувавши гірчиці і не знаючи з чим її їдять, один з друзів зачерпнув до рота повну ложку. З очей так і бризнули сльози.

— Чому ти плачеш? — запитав приятель.

— Я плачу, бо згадав мого нещасного батька, якого повісили двадцять п'ять років тому.

Незабаром і другий зачерпнув собі чималеньку порцію. І в нього по щоках заструмували сльози.

— А чого ти плачеш? — поцікавився перший.

— Я плачу, чому й тебе не повісили двадцять п'ять років тому вкупі з твоїм батечком!

Вигідна юшка

Зупинившись у готелі, гасконець каже господареві:

— На вечерю зваріть мені некруте яйце, а з навару приготуйте юшку для мого слуги.

— О! — посміхнувся хазяїн.— Юшка з яйця не вельми жирна.

— Гаразд,— здався гасконець.— Покладіть два яйця, я вже як-небудь упораюся з обома.

Піймає облизня

Клієнт (*до офіціанта*). В мене лише один шилінг — що ви мені порадите?

Офіціант. Піти до сусіднього ресторану.

Можете сісти!

Солідний ділок зупинився в сільському готелі. Зайшов уранці до ресторану й бачить, як єдиний відвідувач підводиться з-за столу.

— Сідайте! — поблажливо махнула рукою важлива персона.

— Чому? — здивувався той.— Хіба мені не можна дістати перець із сусіднього столу?

В перукарні

До перукарні, тримаючи за руку хлопчика років п'яти-шести, ввійшов джентльмен. Він дуже поспішав і попросив підстригти спочатку його, а потім — хлопчика.

Коли перукар упорався з його зачіскою, джентльмен підвівся, подякував і сказав: — Мені дуже ніколи. За кілька хвилин я повернусь і заплачу за нас обох. Поки що підстрижіть дитину.

Перукар підстриг хлопчика і, давши йому ілюстрований журнал, посадив у крісло почекати. Минуло півгодини. Година. Перукар каже хлопчикові:

— Не хвилюйся. Твій татко ось-ось прийде.

— Татко? — здивувався той.— Ніякий він мені не татко. Я граюсь собі на вулиці, а він підійшов і каже: "Ходімо, хлопчику, до перукарні й поправимо наші зачіски!"

Ніжна шкіра

До перукарні заходить джентльмен, щоб поголитися. Аж тут помітив, що перукаря мучить похмілля. Все-таки вирішив не відступати й відважно сів у крісло. Через кілька секунд бритва різонула по шкірі.

— Хай йому грець! — вилаявся клієнт, витираючи з обличчя кров.— Ви мене порізали. Бачите, до чого призводить пияцтво.

— Так,— погодився перукар.— Шкіра таки робиться ніжною.

Сервіс

— Чому ви правите з мене за гоління подвійну ціну?

— Бачите, сер, в мене затупилася бритва, і тому я вас голив удвічі довше.

Голова під пахвою Молодий перукар, голивши клієнта, в кількох місцях безбожно його порізав. Бажаючи загладити свою провину, він запитує, закінчивши процедуру:

— Може, загорнути вам голову в гарячий рушник?

— Дякую, не треба,— відповідає клієнт.— Я понесу її додому під пахвою.

Справді дивно

На маківці волосся почало рідшати, і лисіючий добродій подався за порадою до перукаря.

— Ви продали мені дві пляшки рідини проти облісіння...

— Дуже дивно, що ви й далі лисієте,— перебив його перукар.— Не розумію, в чому річ.

— Ну що там довго розбалакувати,— сказав добродій.— Я вип'ю і третю пляшку, але це вже востаннє.

Хоч ніс

Перукар (*намилюючи клієнта*). Ось побачите, сер, як моя бритва чисто голить. Після неї на вашому обличчі нічого не залишиться.

Клієнт (*перелякано*). Ради Бога, залиште мені принаймні носа.

Невпізнаний

Перукар. Кажете, що я вас одного разу вже голив? Не пригадує вашого обличчя.

Же р т в а. Бачите, за цей час воно вже повністю загоїлося.

Жертва реклами

Покупець. Чому, хлопчику, ти плачеш? Син крамаря. Тато продає новий сорт мила, і щоразу, коли хтось заходить до крамниці, я мушу мити голову.

Подвійна користь

Крамар виставив у себе у вітрині саксофони, контрабаси, банджо... і рушниці. — Оригінальна виставка,— зауважив приятель,— але чи користується товар попитом?

— Ще й яким! — вигукнув крамар.— Приходить хлопець і купує собі саксофон або контрабас. Через два дні з'являються його сусіди й купують рушницю.

Хвальки

Двоє пасажирів, вигідно вмовившись у шезлонгах на палубі "Куїн Мері", один перед одним вихваляються своєю спритністю в комерції.

— Хочете вірте, хочете ні,— каже один,— але перед від'їздом мені вдалося продати "Дже-перал електрик" на п'ятдесят тисяч доларів картонних коробок.

— Абищиця! — зневажливо кривить губи другий.— От у мене салон готового одягу. Саме перед моїм від'їздом заходить якась жінка купити костюм, щоб у ньому поховати свого чоловіка небіжчика,— так я їй ще всукав запасну пару штанів!

Аби звикнути

— Ми придбали будинок у дуже зручному місці — саме навпроти вокзалу.

— А поїзди вас не дратують?

— Ні-ні. Рекламний агент запевнив, що за кілька днів ми звикнемо до шуму. Тож на цей час ми влаштувалися поки що в готелі.

Вішалка для пальта

Чоловік питає у продавця:

— У вас є дешева вішалка для пальта?

— Прошу, сер,— продавець витягнув шухляду.— Оці коштують два пенси за штуку. Покупець трохи подумав і похитав головою:

— А дешевших немає?

— Є, сер, цвяхи,— відповів стиха продавець.

Давній клієнт

Скнара п'ятнадцять років проходив в одному і тому ж капелюсі і з важким серцем вирішив придбати новий.

Увійшов до однієї на всю околицю крамниці, де торгували капелюхами, і сказав:

— Ну от, я знову до вас.

Такт

Новий продавець. Добродій запитує, чи ця фланелева сорочка не збіжиться.

Хазяїн крамниці. А вона йому якраз? Продавець. Трохи завелика. Хазяїн. Авжеж, що збіжиться.

Цейлонський чай

Леді. Ви впевнені, що чай цейлонський? Продавець. Так, мадам. Прізвище містера Цейлона вказано на всіх пакетах.

Сучасні меблі — Все

тіло мені ломить.

— А що сталося?

— Кілька тижнів тому придбали ми ультра сучасні меблі, і тільки сьогодні я виявив, що увесь час спав у книжковій шафі.

Переробляти пізно

Іноземний турист побачив дивну статую, що зображала генерала.

— Чому ваш генерал у такій химерній позі? Гід пояснив:

— Розумієте, задум був зобразити генерала вершником, але в останній момент муніципалітету забракло коштів на коня.

Мумія

В музеї двоє відвідувачів стоять, зачудовані, перед єгипетською мумією. На мумії табличка: "118 7 р. до н. е."

— Що б це значило, Джіме? — питає перший, вказуючи на загадковий напис.

— Не знаю,— каже Джім.— Мабуть, номер машини, яка його переїхала.

Стародавня корчма

Сільським шляхом мчить автобус, з вікон якого визирають знуджені обличчя пасажирів. Це відпочивальники. Приїхали провести відпустку на узбережжі, а їх натомість запакували в душний автобус, і гід розповідає, повз що вони зараз проїжджають. Ось він знову приставив мегафон до рота й оголошує:

— Джентльмени, зараз ми проїжджаємо повз найдавнішу в Англії корчму. Тут усі пасажири в один голос:

— А чому?!

Той самий костюм

Приятель довго вмовляв скнару одягатися пристойніше, згідно зі своїм становищем у суспільстві.

— Дивуюсь, як ти опустився,— дорікає приятель.— Згадай свого батька. Який він завжди був ошатний! Носив костюм, пошитий у гарного кравця і з добротної тканини.

— Ну от! — переможно вигукнув скнара.— Адже на мені батьків костюм!

Що зберіг — як придбав

— Гей, водію! Скільки звідси до Центрального вокзалу?

— Один шилінг, сер.

— Дякую. Я хотів лише взнати, скільки заощаджу, йдучи пішки.

Був, та загув

Двоє подорожують у душному переповненому вагоні.

— У тебе що є? — запитує один.

— Пляшка вина. А в тебе, старий?

— Сухий язик.

— От і добре. Поділімося своїми запасами! Розлили вино, раз і вдруге. Випили пляшку. Її господар тепер просить супутника дістати язик.

— Як? — дивується той.

— Ти ж казав, що в тебе є сухий язик.

— Був, а тепер нема,— чує він холоднокровну відповідь.

Щасливець

— Так, сер,— сказав гордий власник розкішного автомобіля.— В мене не завжди була така машина. Коли я лише починав життя, то ходив пішки. — Щасливець,— озвався співрозмовник.— Коли я починав життя, то мене носили на руках.

І так усе ясно

Молодого репортера послали взяти особисте інтерв'ю в багатого старого комерсанта. Газета мала намір розповісти про те, як він розбагатів.

— Ну, це довга історія,— почав старий,— тож ми заощадимо на свічці, поки я розповідатиму,— і одразу її загасив.

— Не треба розповідати,— сказав репортер.— Я вже все зрозумів.

Здійснена мрія

В одному мюнхенському товаристві відомий банкір сказав:

— В дитинстві я мріяв стати великим розбійником.

— Одначе вам поталанило! — дошкульно зауважив котрийсь із присутніх.— Дитячі мрії справджуються напрочуд рідко.

Долар у кишені

Бізнесмен. Еге ж, коли я прибув уперше до Нью-Йорка, то мав усього один долар для початку.

Репортер. Цікаво. І як ви отой долар використали?

Бізнесмен. Витратив його на телеграму додому, в якій просив надіслати грошей.

Думка фахівця

— Розповідав мені мій друг Бергер, що вже понад п'ять років їздить своєю машиною, а ще й пфеніга не заплатив за ремонт. Ви, як фахівець, можете це уявити?

— Ще б пак! Він ремонтується в моїй майстерні, і жоден з рахунків ще не оплачено.

Власний сірник

Набивши тютюном люльку, добродій попросив у сусіда по вагону сірник. Той сказав, що в нього сірників немає. Попросив у другого, третього — теж немає. Перепитавши без успіху всіх пасажирів, курець невдоволено пробурчав:

— Очевидно, доведеться скористатися власним.

Сеанс гіпнозу

Гіпнотизер. Зараз я загіпнотизую цього суб'єкта, і він забуде про все, що знав.

Голос із публіки. Стривайте, сер! Хай він спершу поверне мені свій борг.

Замість мочалки

Пожилець. Мадам, купаючись уранці, я знайшов у ванній кімнаті лише щіточку для нігтів. Я не вмію мити собі спину щіточкою для нігтів.

Хазяйка. У вас що, язика немає? Пожилець. Є. Але ж я не лебідь.

Четвероногий

Управитель готелю. Що значить оця пара рукавичок поряд з черевиками перед дверима номеру?

Черговий по учора трохи перебрав

Дивно поверху. Пожилець приповз

навкарачки.

Пожилець готелю до покоївки:

— Черевики, що ви мені поставили вчора перед дверима, непарні.

— Дивно, ви сьогодні вже другий клієнт, котрий на це скаржиться.

Парасолька стоїть там же

Від'їжджаючий (*хлопцеві-коридор-ному*). Збігай, парубче, нагору, тільки швидше, і подивись, чи я не забув парасольки в 502-му номері. Здається, я поставив її в кутку біля умивальника.

Коридорний (*через кілька хвилин*). Точно так, сер. Парасолька стоїть саме там, де ви казали.

Сердитий

Заповнюючи анкету, громадянин дійшов до графи з позначкою: "тут нічого не писати". Дуже розсердило громадянина це обмеження його особистої свободи. І вивів рішучою рукою в забороненому місці: "Я писатиму всюди, де мені лише заманеться".

Місцевий час

Приїжджий з міста ходить, роздивляючись, рибальським селищем і запитує в одного рибалки, котра година, бо свій годинник забув удома.

— Рівно дванадцята,— відповідає рибалка.

— Невже? Я думав — набагато більше.

— В цих краях зроду більше не бувало,— пояснив рибалка.— Після дванадцятої все починається спочатку.

Джентльмени в садку

Двоє джентльменів уперше в житті приїхали в село. Прогулюються собі в садку і помічають, що всі дерева рясно вспіпані яблуками, крім одного дерева, на якому жодного яблущка. Поблизу ж вештався сільський хлопчина.

— Слухай-но, хлопче,— звертаються до нього,— ось тобі шість пенсів. Ти не знаєш, чому на цьому дереві немає яблук?

— Авжеж, знаю, сер. Це ж дуб!

Свиням не зашкодить

Гостя. Чоловіче добрий, ви тримаєте свиней біля самого дому.

Селянин. Саме це мені й сказав інспектор, мадам. Але я не второпаю, яка свиням від того шкода?

Що чутно про гроші

— Щось чутно про гроші, які ти позичив Джоунсу?

— Чутно. Їхній новий радіоприймач не змовкає цілісінький день.

Жодного алігатора

На флоридському пляжі припікало сонце, і турист вирішив скупатися.

— Тут немає алігаторів? — запитав у гіда.

— Жодного алігатора,— відповів той, усміхаючись.

Турист ступив у воду і ще раз перепитав:

— А чому ви так упевнені?

— О, вони не такі дурні. Вони бояться акул.

Якби!

— Вам, мабуть, уже чималенько років,— каже турист, перестрівши на сільській вулиці сивого діда.

— Еге ж,— відповів той,— мені вісімдесят з гаком, але якби мій брат був живий, йому б через тиждень стукнуло всі дев'яносто.

— Неймовірно! — здивувався турист.—А чи давно помер ваш брат?

— Та ще немовлям.

В Америці їх сотні

Втомлений англієць (*показуючи американцеві визначні місця*). Якої ви думки про цю споруду?

Американець. Непогано, але вона тільки одна. В моєму рідному місті таких сотні.

Англієць. Та невже? Це ж дім для божевільних.

Постійна звичка

Турист (*до найстарішого жителя*). Завдяки чому ви прожили таке довге життя?

Довгожитель. Завдяки постійній звичці.

Турист. Цікаво, цікаво. Якщо не секрет, якій саме.

Довгожитель. Диханню.

Людина чи мавпа

— Не подобаються мені ці фотографії. Вигляд у мене, як у мавпи. Фотограф, відомий своєю дотепністю, як і майстерністю, зміряв клієнта зневажливим поглядом:

— Вам слід було б подумати про це перш, ніж фотографуватися.

Помилка не гріх

Приходить до священика літня жінка й питає:

— Сьогодні вранці задивилась я на себе в люстерко і здалася собі гарною. Чи це не великий гріх?

— Ні в якому разі, мадам,— відказав пастор.— Це лише помилка.

Аби схуднути

Зустрілися дві подруги. Після кількох звичайних фраз одна каже:

— Між іншим, Герто, що мені робити, аби трохи схуднути?

Герта лукаво всміхається:

— На твоєму місці я б рідше ходила на танці. Тобі не на користь тривале сидіння.

Габаритна леді

Опасиста пані. через оці ворота?

Хлопчисько. Напевне пройдете. Щойно тут проїхала машина, навантажена сіном.

Заливний дощ

Дощ лляв як з цебра, коли лондонець вийшов з вагона на заході Англії, куди прибув провести відпустку.

Він гукнув носильника, щоб той відніс валізи до таксі, й поцікавився:

— І давно вже тут задощило?

— Не знаю, сер,— була відповідь.— Я не тутешній, живу в цих краях усього п'ятнадцять років.

Дощ у Техасі

Турист, вертаючись з Каліфорнії через Те-хас додому, розбалакався біля заправочної станції з місцевим жителем та його сином.

— Здається, заноситься на дощ,-- зауважив турист.

— Дай Боже,— відповів техасець,— не стільки для мене, як для мого хлопця. Сам я вже дощ бачив.

Порожняки

У штаті Канзас фермер-оптиміст дивиться на хмари, що пропливають угорі, і зауважує:

— Здається, збирається на дощ.

— Де там! — махнув рукою сусід-песиміст, залізничник за фахом.— Це порожняки вертаються з Іллінойсу.

Буде дощ

В обсерваторії видатний учений пильно вдивляється в небо з допомогою велетенського телескопа. Не відриваючись від об'єктива, каже:

— Буде дощ.

— Чому ви так гадаєте? — запитує асистент.

— А тому,— відповідає астроном,— що в мене ниють суглоби.

Арктичний холод

— Там, де ми побували, стояли такі морози,— хвалиться полярник,— що полум'я свічки замерзало, і нам ніяк не вдавалося її загасити.

— Подумаєш,— озивається його колега.— Там, де побували ми, слова падали у нас з рота крижаними бурульками, і нам доводилося розтоплювати їх на сковороді, щоб зрозуміти, про що мова.

У шторм

Оптиміст. Заспокойтеся! Десь над хмарами мусить сяяти сонце.

Песиміст. Це точно. І десь під водою мусить бути тверде дно, але потопельнику від того не легше.

Могли сказати й раніше

— Чого це ви галасуєте під дверима? Ви ж не тут живете.

— Чому ж ви досі мовчали? — дивується п'яний.— Ви могли мені це сказати ще півгодини тому.

Глухий

— З ким ото розмовляє чоловік у сусідній кімнаті?

— Сам з собою.

— Навіщо ж він так горлає?

— Бо глухий.

Хто п'яний

Чоловік зустрів свого сусіда напідпитку й гукає:

— Знову п'яний, Вілкінсе! А той у відповідь:

— І я теж, сусіде.

Певна прикмета

Розмова двох сусідів:

— Ваш пес цілу ніч вив. Якщо він витиме щ^т дві ночі підряд, це на смерть.

— Невже? І хто ж має померти?

— Ваш пес.

Нетямущий пес

Двоє людей у кав'ярні так голосно сперечалися, що розбудили великого пса, який спав перед каміном. Пес прокинувся і заходився люто гавкати.

За сусіднім столиком мовчки пив каву дідусь. Він копнув собаку ногою і сказав:

— Заткни пащеку, дурна тварюко! Ти тямиш у цій справі не більше од них.

Хто розумніший

— Хотів привчити свого пса, щоб гавкав, просячи їжу. Разів сто показував, що йому треба робити.

— І що ж, уже гавкає, коли хоче їсти?

— Де там! Гавкати мушу я, інакше він не їстиме.

Винагорода

— Я помістив у вашій газеті об'яву про пропажу пса. Сто доларів винагороди тому, хто знайде. Які чути новини?

— Не можу сказати, добродію. Ні головного редактора, ані репортерів нема. Всі подалися шукати вашого пса.

Краще бути впевненому

— Ви обіцяли нагороду тому, хто знайде вашого

псат

— Обіцяв... Ви його знайшли?

— Ні. Але я вирушаю в пошуки і... хотів би отримати аванс.

Розмінна монета

Хлопець-кур'єр знайшов загублений шефом фунт стерлінгів і повернув його власникові.

— Ти чесний парубок,— похвалив шеф,— але ж я загубив паперовий фунт, а ти мені повертаєш сріблом.

— Ваша правда, сер,— відповів хлопець.— Та якось я вже знайшов паперовий фунт, а в його хазяїна не було при собі дрібних грошей.

Завбачлива дружина

До рибної крамнички ввійшов чоловік, тримаючи в руках рибальські снасті.

— Гедзбі, зважте мені кілька рибин. Виберіть найсвіжіших, щойно з води.

— Буде зроблено, містере Сміт. Скільки ви сказали?

— Три-чотири скумбрії. Буде цілком пристойно і без перебільшення.

— Слухаю, містере Сміт. Я б вам радив узяти ще й лосося.

— Навіщо й лосося?

— Бачите, вранці прибігала місіс Сміт і сказала, якщо ви прийдете з вудочками, то щоб я умовив вас узяти лосося, бо ця риба їй найдужче смакує.

Хрестик на човні

Двоє рибалок уже кілька разів поспіль випливають човном на озеро. І весь час їм не щастить. Нарешті натрапили на рибне місце.

Увечері повертаються на човнову станцію. Один з рибалок і каже:

— Тьху, тьху, щоб не наврочити! Нарешті рибка пішла. Ти хоч запам'ятав місце?

— За кого ти мене маєш? — відказує другий.— Я нарисовав хрестик на дні човна.

— Бовдуре! — каже перший.— Адже завтра нам можуть дати іншого човна.

Не ображайтеся, сер

Він сидів терпляче кілька годин з вудкою, а ще ні разу не клюнуло. Тут де не взявся хлопчисько.

— Клює, містере?

— Забирайся під три чорти! — грубо відказав рибалка.

— Не ображайтеся, сер,— позадкував хлопчисько.— Я лише хотів сказати, що мій батько тримає рибний магазин тут недалечке за рогом.

Бляшанка сардин

Сімпсон несподівано зацікавився риболовлю. Якось, вибираючись до річки, він і каже дружині:

— Серденько, ти ж, я думаю, не забула покласти мені в торбу сковорідку та олію? Хочу собі на обід підсмажити кілька рибин з улову.

Дружина ствердно кивнула головою:

— Авжеж, любий. Крім того, ти знайдеш у торбі і бляшанку сардин.

Щоб не брехати

Невдатний рибалка по дорозі додому зайшов на рибний ринок і просить продавця:

— Станьте он там і киньте мені штук п'ять отих великих рибин.

— Кинути? Навіщо? — здивувався торговець.

— Щоб удома я міг сказати, що впіймав їх. Я, може, нікудишній рибалка, але не брехун.

Правду і тільки правду

— Скільки вам років? — запитує суддя жінку-свідка.— Не забувайте, що ви присяглися говорити правду.

— Двадцять один рік і кілька місяців.

— Скільки місяців? — наполягає суддя. — Сто вісім.

Чесно зароблений долар

Суддя суворо подивився поверх окулярів на підсудного, звинувачуваного в бродяжництві.

— За своє життя ви заробили чесно бодай долар? — запитав з погордою. — Так, ваша честь,— почув він у відповідь,— на останніх виборах, коли голосував за вас.

Адвокат і кінь

Чоловіка звинуватили в крадіжці коня, а після довгого процесу виправдали. Через деякий час виправданий прийшов до судді.

— Ваша честь,— сказав він,— я хочу, щоб ви заарештували мого адвоката-шахрая. — Що сталося? — отетерів суддя.— Він же виграв вашу справу. За що я мушу його заарештувати?

— Ось у чому річ, сер. У мене не було грошей, щоб йому заплатити, то він прийшов і забрав коня, котрого я вкрав.

Дві кулі

— Я не встрявав у бійку, ваша честь,— запрягнувся Растус, виступаючи на суді як свідок.— Щойно я зрозумів, що пахне смаленим, як відразу дременув. Потім уже почув звуки двох пострілів.

— Кажете, двох? — перебив суддя.— Попередній свідок запевняв, що стріляли тільки раз.

— Ні, ні, сер,— стояв на своєму Растус.— Я чув два постріли. Перший, коли куля мене обминула, і другий — коли я обминав кулю.

Помилкова крадіжка

Суддя. Ви вкрали яйця з крамниці цього добродія. Чи маєте якесь виправдання?

Звинувачуваний. Так, я взяв їх помилково.

Суддя. Тобто?

Звинувачуваний. Бо думав, що вони свіжі.

Вакуум

Оборонець на суді всіх утомив своєю довгою промовою. Судді теж увірвався терпець, і він сказав:

— Містер Бленк, те, що ви кажете, в одне вухо входить, а в друге виходить. Містер Бленк не збентежився.

— Невже, мілорде,— відповів він,— моїм словам у вашій голові ніде зачепитися?

Не соромно

Суддя. І вам не соромно так часто бувати в суді?

Арештант. А чого соромитися, ваша честь? Я завжди вважав цей заклад за солідний.

Самооборона

Суддя. Ви звинувачуетесь в тому, що стріляли білок, коли полювання на них заборонено. Можете щось сказати у своє виправдання?

Мисливець. Так, ваша честь. Я оборонявся.

Казання

Тюремний священик (*арештантові напередодні звільнення*). Запам'ятайте, чоловіче, що я говорив у своїй проповіді минулої неділі, і твердо собі покладіть ніколи вже сюди не вертатися.

В'язень. Хіба, хоч раз почувши вашу проповідь, захочеш сюди повернутися?

Незамінимих нема

Присяжного викликали взяти участь у судових засіданнях, а він просить, щоб його звільнили від цього обов'язку.

— На якій підставі? — запитує суддя.

— На заводі у нас сила роботи, сер, і я мушу бути там.

— Ви, либонь, вважаєте себе незамінимим? Гадаєте, що фірма без вас не обійдеться?

— Ні, сер. Я далекий від такої думки. Впораються й без мене. Але мені не хочеться, щоб про це знали й інші.

Таке спортивне життя

Адвокат. Отож, юначе, ви хочете, щоб я вас захищав. А чи маєте ви гроші? * Юнак. Ні, але в мене є новий спортивний автомобіль.

Адвокат. Значить, ви зможете щось за нього виручити. А в якій саме крадіжці вас обвинувачують?

Юнак. У крадіжці нового спортивного автомобіля.

Безглузде запитання

По камерах в'язниці ходить відвідувачка з "Армії спасіння" і ставить усякі запитання.

— Чи не любов до чарки привела вас сюди? — запитує одного в'язня.

— Хай йому цур, ні,— відповідає той.— Тут чаркою, міс, і не пахне.

Частування

Запросив якось до себе пастор сільських хлопчаків і почастивав їх чаєм з полуницями. На прощання вирішив їм дати урок доброчесності.

— Скажіть, голубчики, хіба це не краще, аніж обносити кущі в моєму садку?

— Певна річ, краще,— хором відповідають гості.

— Поясни, чому,— запитує пастор рум'янощогого шибеника.

— А тому, панотче,— каже той,— що там ягоди без цукру й сметани.

Гірше не могло бути

Як вам подобається моя нова карти-- питає художник відвідувача виставки.

Гм... могло бути й гірше.

Невже? — художник, очевидно, не очікував на таку відповідь.— Мені боляче таке від вас чути. Чи не заберете ви своїх слів назад?

— Охоче,— відказує відвідувач.— Гірше бути не могло.

Не дочекалася

— Як тобі друга дія п'єси?

— Я її не дивилася. В програмі було сказано: "Дія друга. Відбувається через два роки", а я не мала часу стільки чекати.

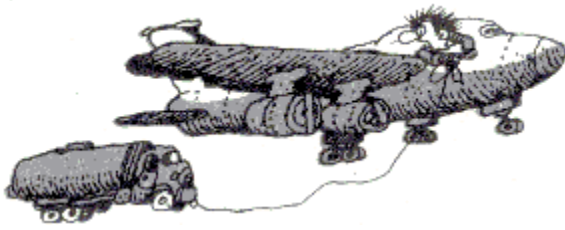
Тут жив

Бідний художник. Через кілька років люди казатимуть, глянувши на ваш будинок:

"Тут жив і творив художник Джонс".

Домовласниця. Якщо ви до вечора не заплатите за квартиру, люди зможуть так говорити вже й завтра.

Життєвий досвід

— Мій знайомий художник намалював на стіні павутиння, і так схоже, що покоївка намагалася безуспішно змести його протягом кількох годин.

— Вибач, любий, але щось не дуже віриться.

— Ну що ти! Художники й не на таке здатні.

— Але не покоївки.

Геній

— Гм,— гмикнув видавець,— у вас такий нерозбірливий почерк, що навряд чи я прочитаю оці ваші вірші. Чому б вам їх, перед тим як нести до мене, було не видрукувати на машинці?

— Видрукувати? — здивувався поет.— Ви гадаєте, що я гаяв би час на писання віршів, якби міг друкувати на машинці?!

Зіпсутий настрій

Здибалися двоє письменників-початківців.

— Чому такий набурмосений?

— Знаєш, я сьогодні розмовляв з типом, який зроду не чув про Шекспіра.

— Ну, це ще не привід, щоб так засмучуватися.

— Звісно, ні. Але в мене все-таки зіпсувався настрій від думки, що колись і моє ім'я нікому ні про що не говоритиме.

Ура!

Гоноровитий автор. Ура! П'ять доларів за моє останнє оповідання "Спокуса". Близький приятель. Від кого? Автор. Від поштового бюро. Вони десь загубили мій шедевр.

Літератор

— Чи ж не правда, що літературна праця — невдячне заняття?

— Навпаки. Усе, що не напишу, повертають мені назад з подякою.

Смерть на сцені

В останній дії герой помирав. Режисерові гра актора не подобалася.

— Давай, давай! — кричав він.— Більше вкладай життя в свою смерть!

Слава Американський кінорежисер розмовляє з кандидатами на невеличку роль у фільмі. Щоб зіграти її, потрібно бути обізнаним з футболом.

Заходить дужий молодик. Цей, напевно, підійде.

— Ваше ім'я? — запитує режисер.

— Вільям.

— Прізвище?

— Шекспір.

Режисер дивиться на співбесідника з подивом:

— Ого-го! У вас відоме прізвище!

— Не дивно,— зашарівся кандидат.—Я вже два роки граю в збірній Каліфорнії.

Скиньте капелюха!

Леді у величезному капелюсі сидить у театрі.

— Даруйте, мадам,— звертається до неї джентльмен, що сидить позаду,— але якщо ви не знімете капелюха, я нічого не побачу.

Леді й вухом не веде.

— Перепрошую, мадам, але якщо ви не знімете свого капелюха, станеться щось неприємне.

Леді знов ніби не чує.

Джентльмен надіває й собі капелюха. Глядачі починають голосно гукати: — Скиньте капелюха, скиньте капелюха! Леді, гадаючи, що вигуки стосуються її, нарешті знімає капелюха.

— Дякую, мадам!

Незручна закладка

Відомий письменник, буди великим бібліофілом, дуже неохоче позичав томи зі своєї книгозбірні. Якось після довгих умовлянь він усе-таки позичив книжку одному критикові. Коли за кілька днів книжка повернулася до власника, то на деяких сторінках виявилися масні плями. Тоді письменник купив у різника шмат сала й послав його критикові-нечупарі з такою цидулкою: "Шановний друже, на жаль, ви залишили в моїй книзі свою закладку. Повертаю її вам".

Кінець